

# ΠΟΠΑΪ







ΑΝ ΟΛΑ ΠΑΜΕ ΚΑΛΑ, ΣΕ  
ΚΑΝΑ ΔΥΟ ΩΡΕΣ ΘΑΜΑΙ ΣΤΟ ΛΙ-  
ΜΑΝΙ ΤΟΥ ΠΟΡΤ  
ΑΤΛΑΝΤ!

# ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΩΝ ΕΥΓΕΝΩΝ



ΔΙΑΒΟΛΕ! Μ' ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΟΡΤ  
ΑΤΛΑΝΤ!



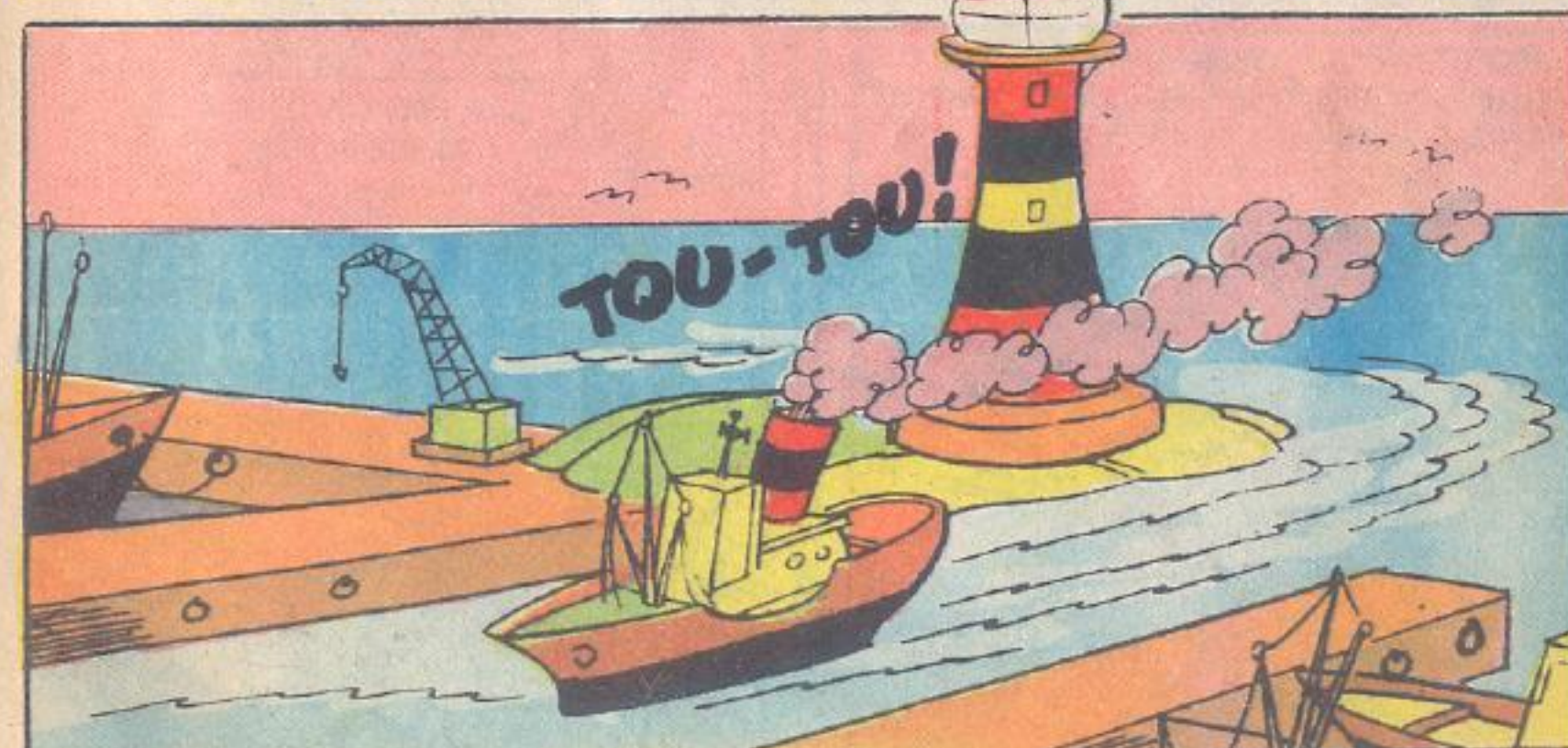
ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΠΕΦΤΕ  
ΕΞΩ ΣΤΟΥΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ  
ΜΟΥ ΥΠΟΛΟ-  
ΓΙΣΜΟΥΣ!



















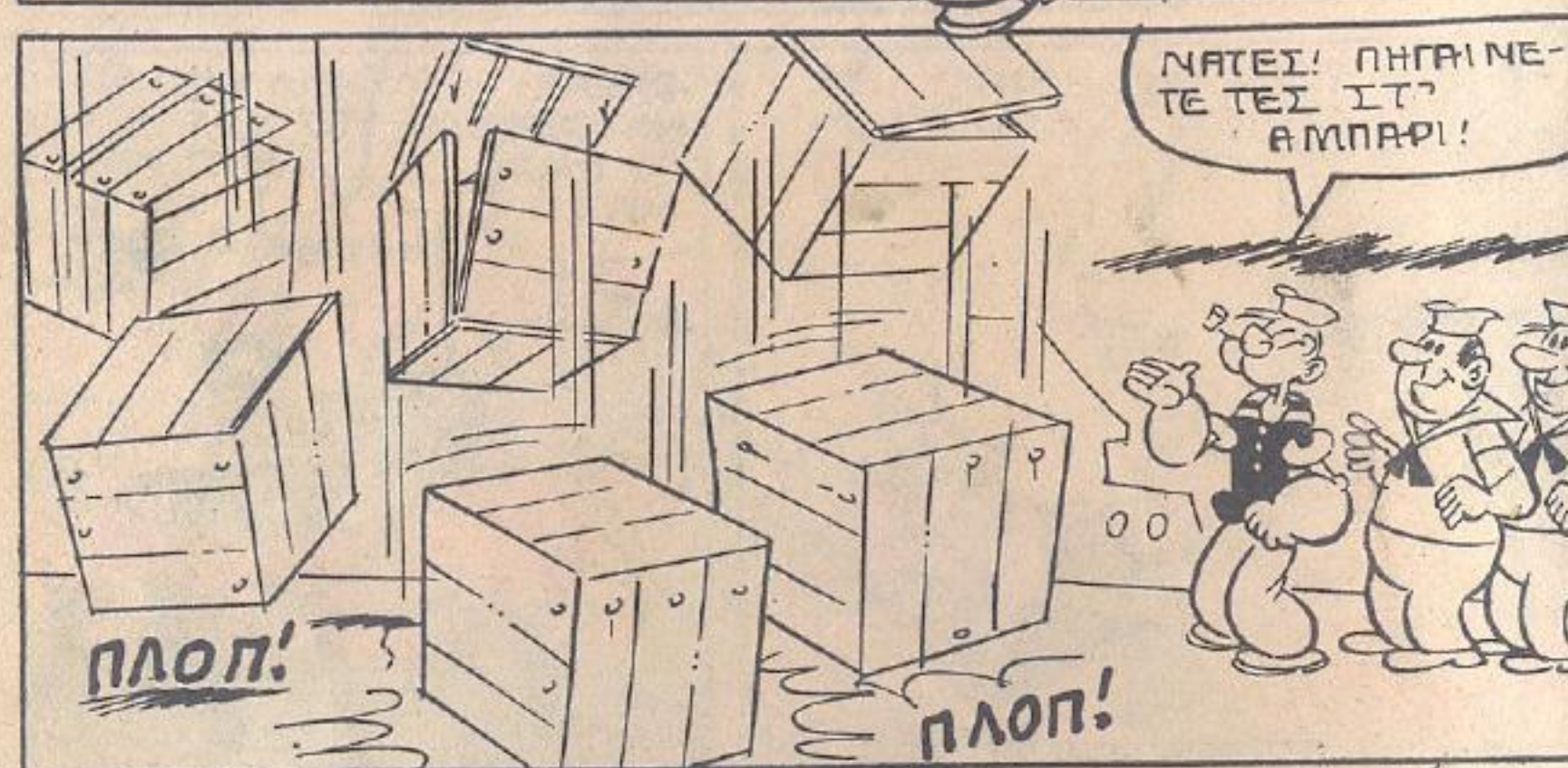
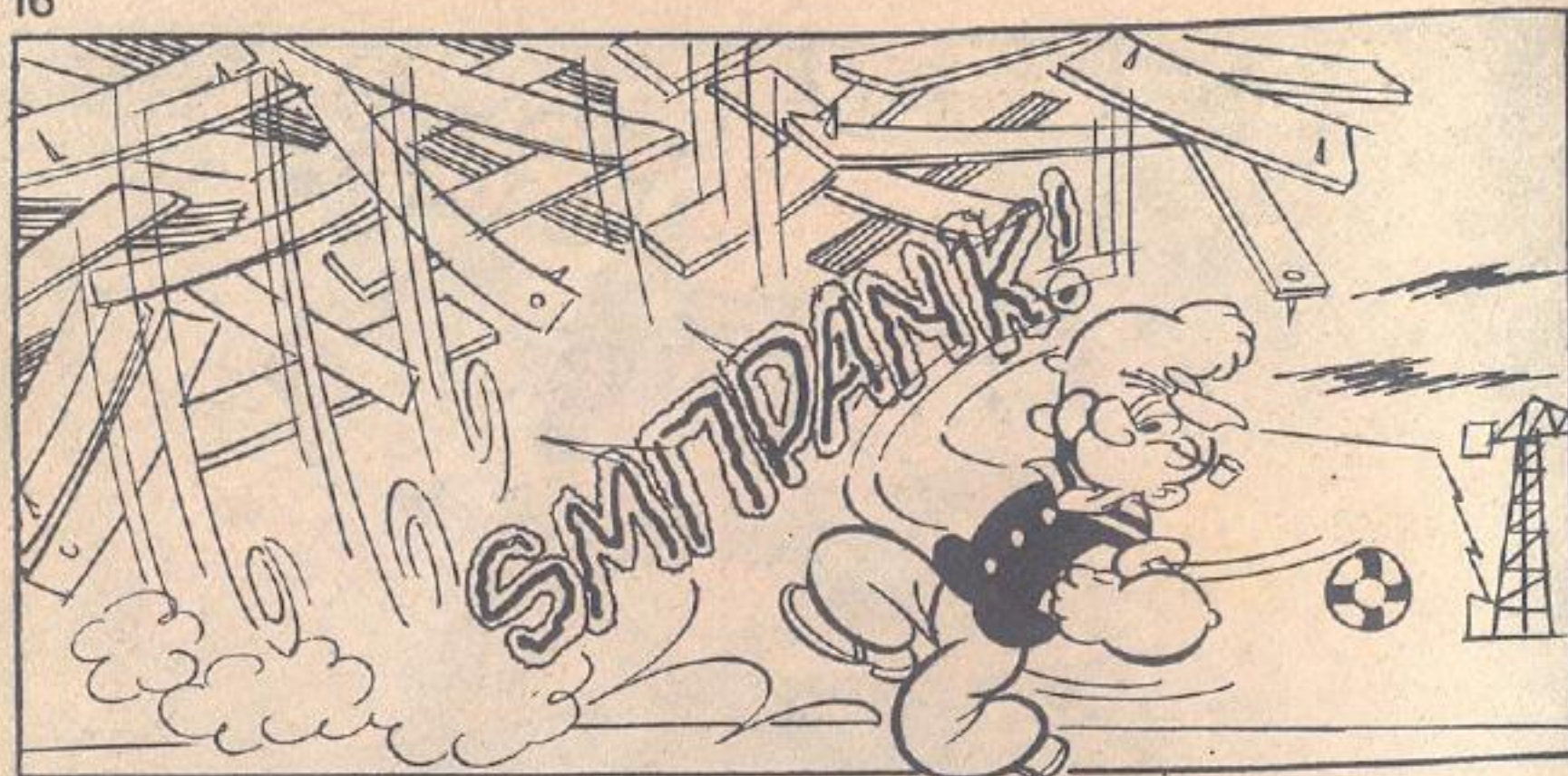




























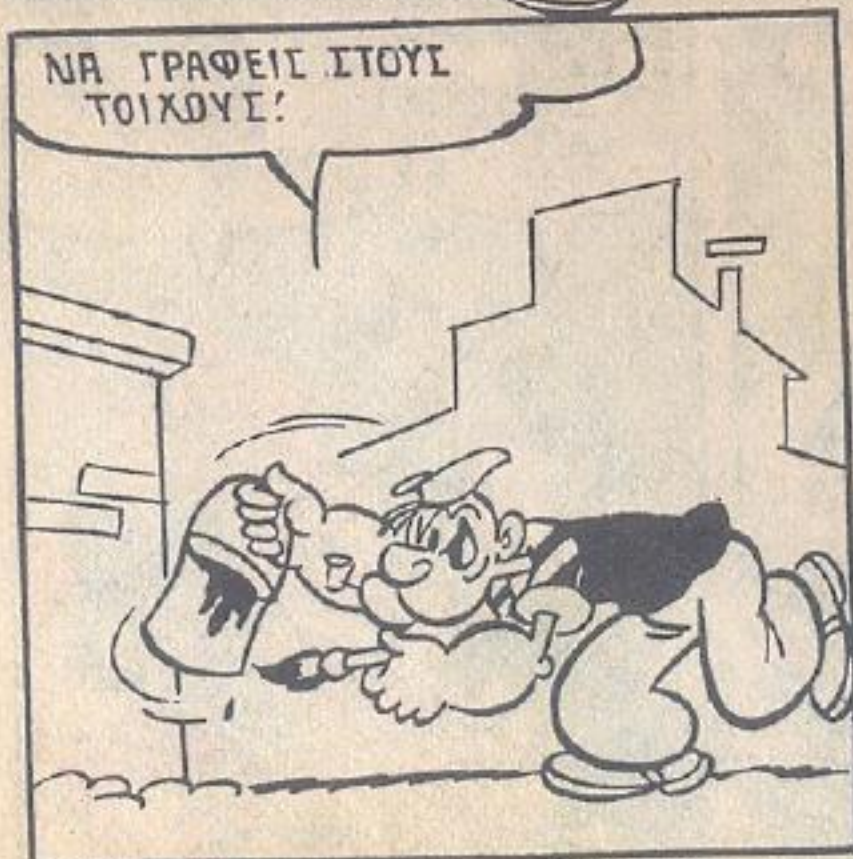
# Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ

Η ΟΛΙΒ ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΝ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ!

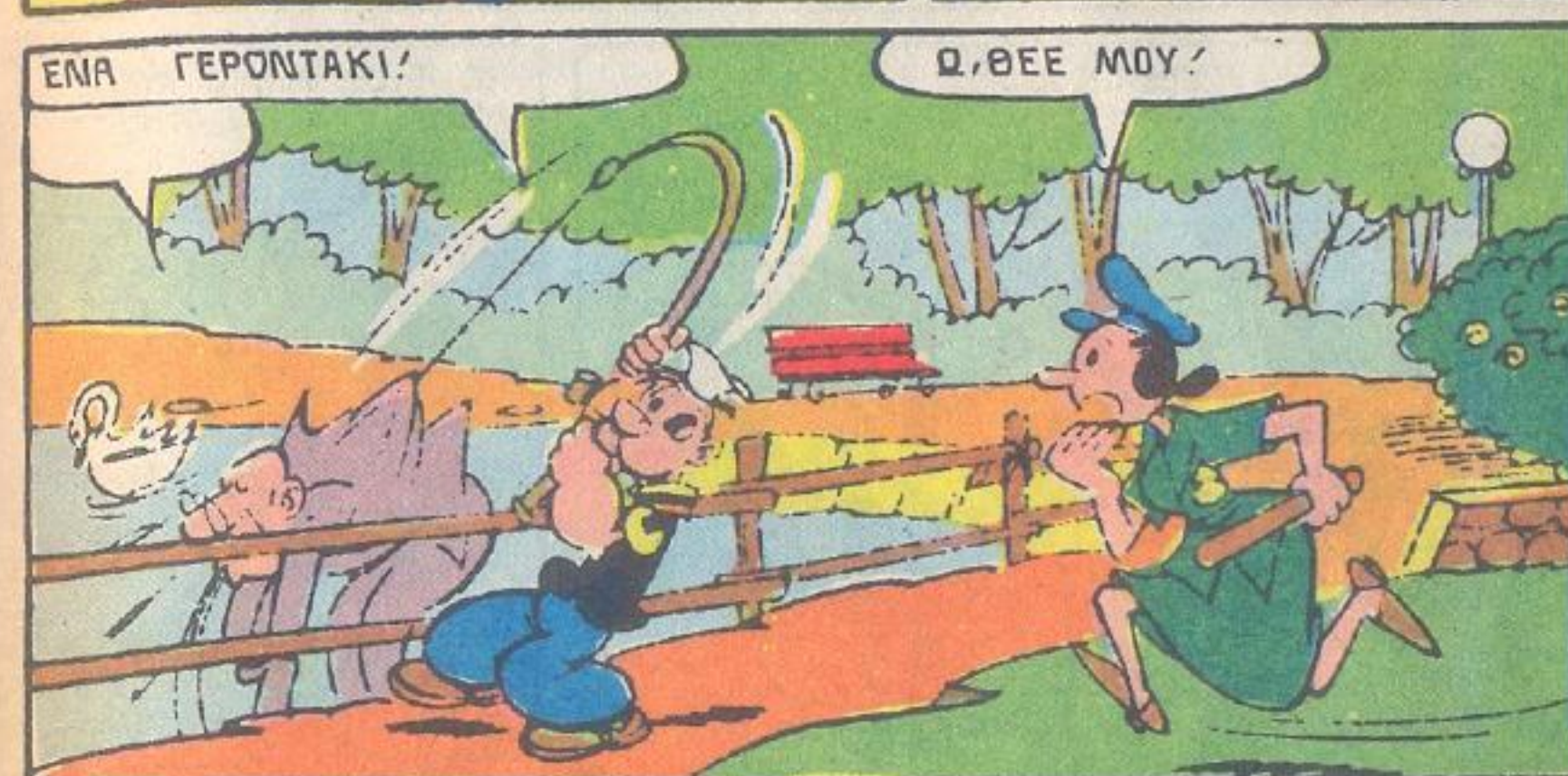
ΑΥΤΗ Η ΣΤΟΛΗ ΤΗΝ ΚΑΝΕΙ ΠΙΟ ΧΑΡΙΤΟΜΕΝΗ!













Η ΜΕΓΑΛΗ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ  
ΑΔΙΚΗΜΑ!

ΜΠΡΟΥΜ!

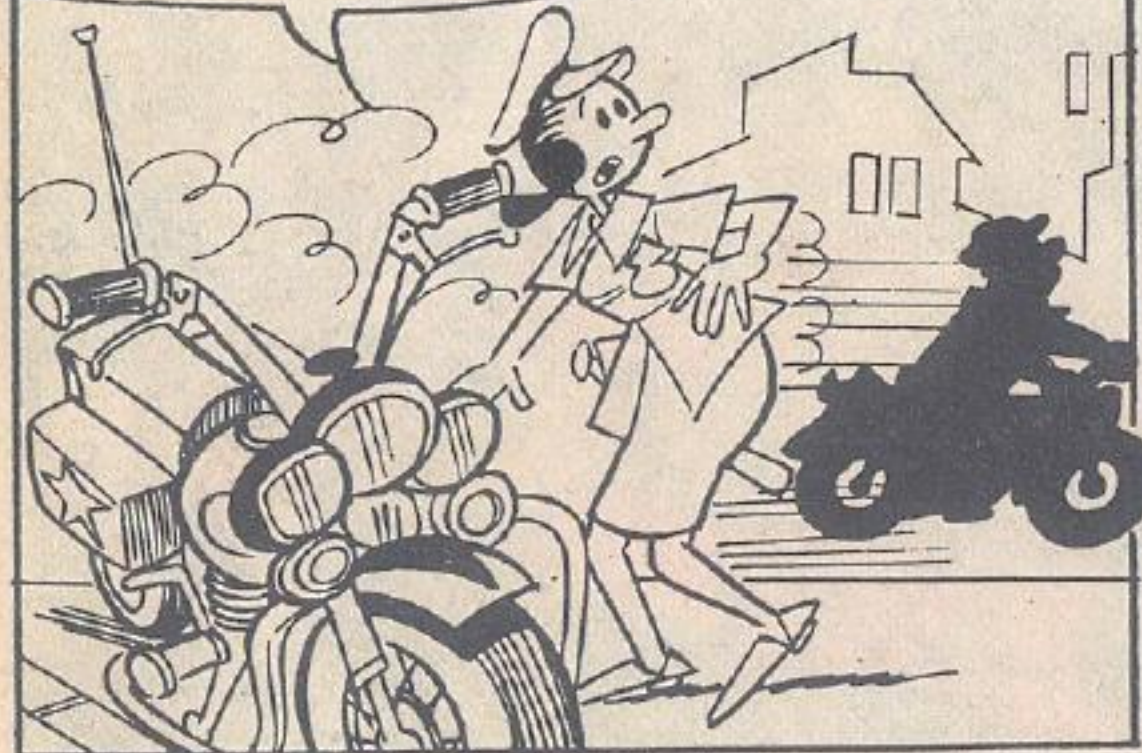


Η ΟΛΙΒ ΘΑ ΜΕ ΔΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΜΕ  
ΣΥΛΛΑΒΕΙ!

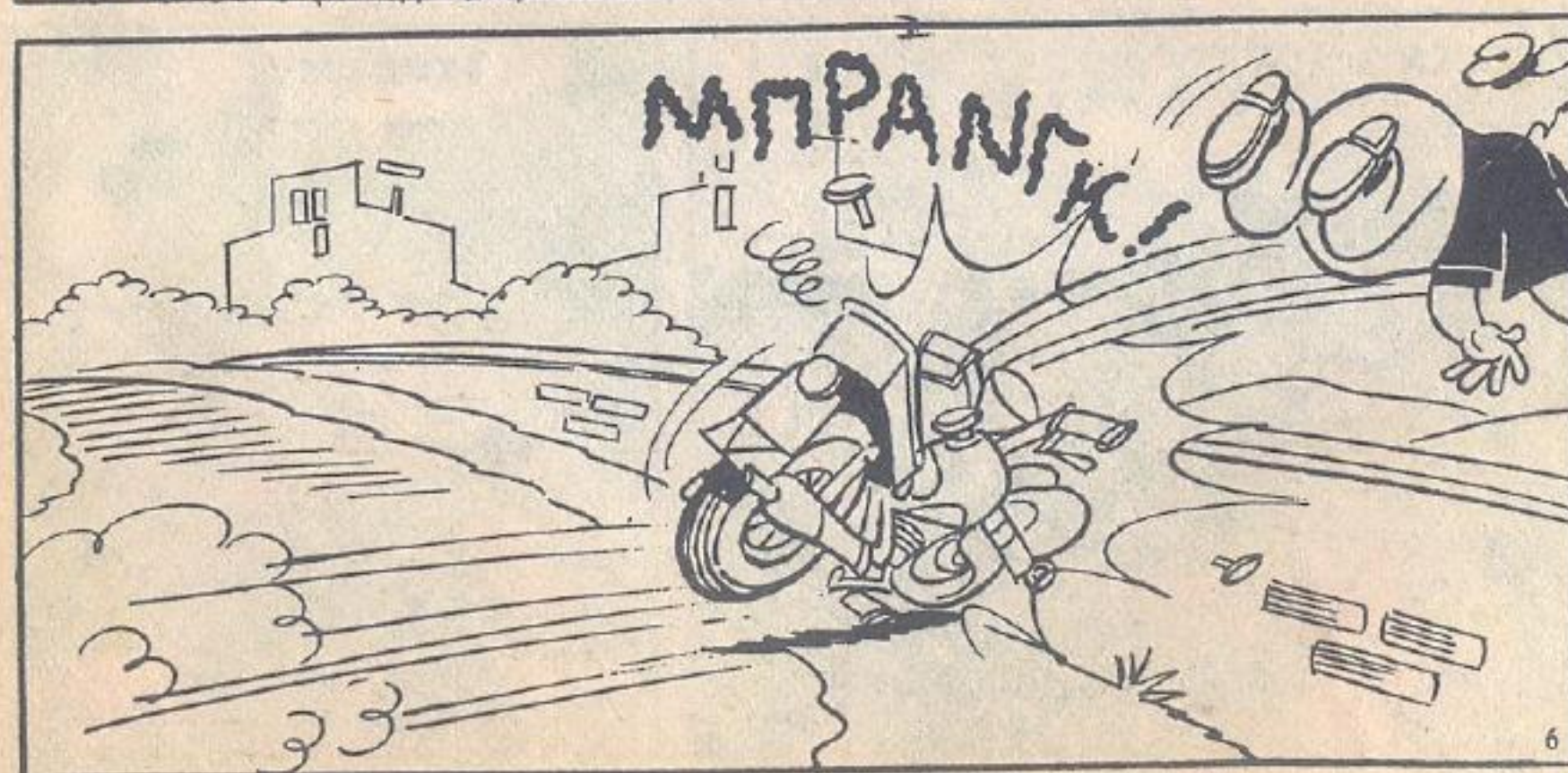
ΣΟΥΜ!



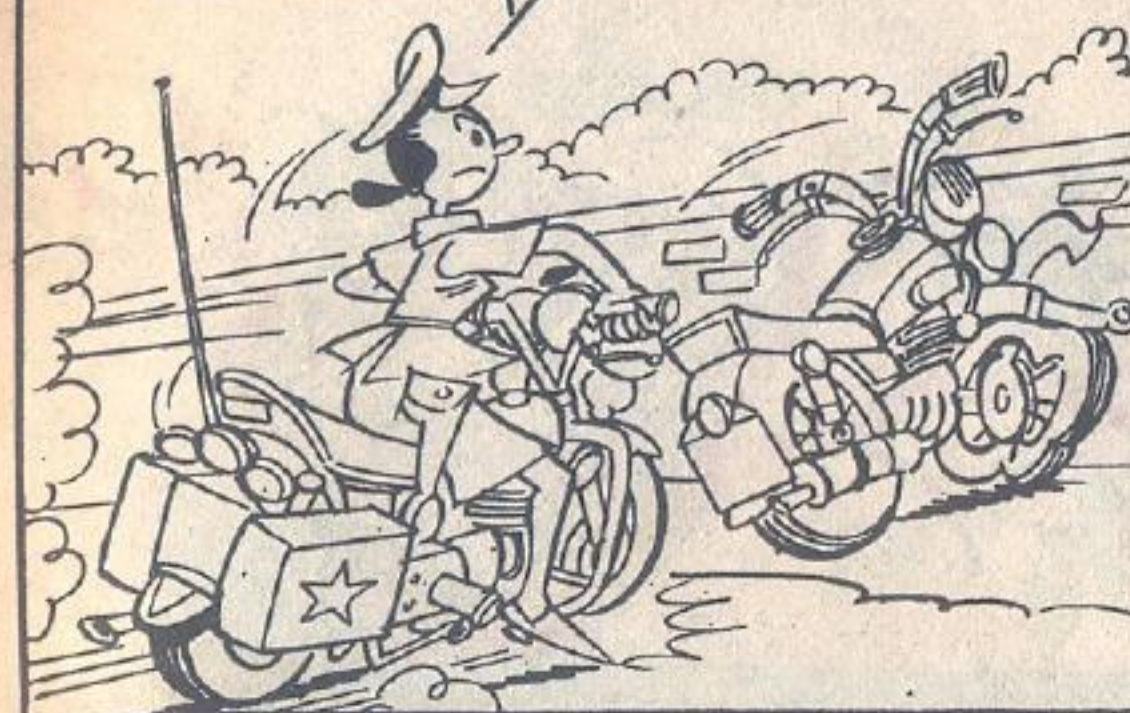
ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΣ Ο ΤΡΕΛΛΟΣ;



ΜΕ ΕΙΔΕ ΚΑΙ Μ' ΑΚΟ-  
ΛΟΥΘΕΙ! ΘΑ ΜΕ ΓΕΜΙ-  
ΣΕΙ ΦΙΛΙΑ!



ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ ΜΟΥ ΞΕΦΥΓΕΙ!



ΜΠΛΟΥΜΠ!

ΣΚΟΥ-  
ΠΙΔΙΑ



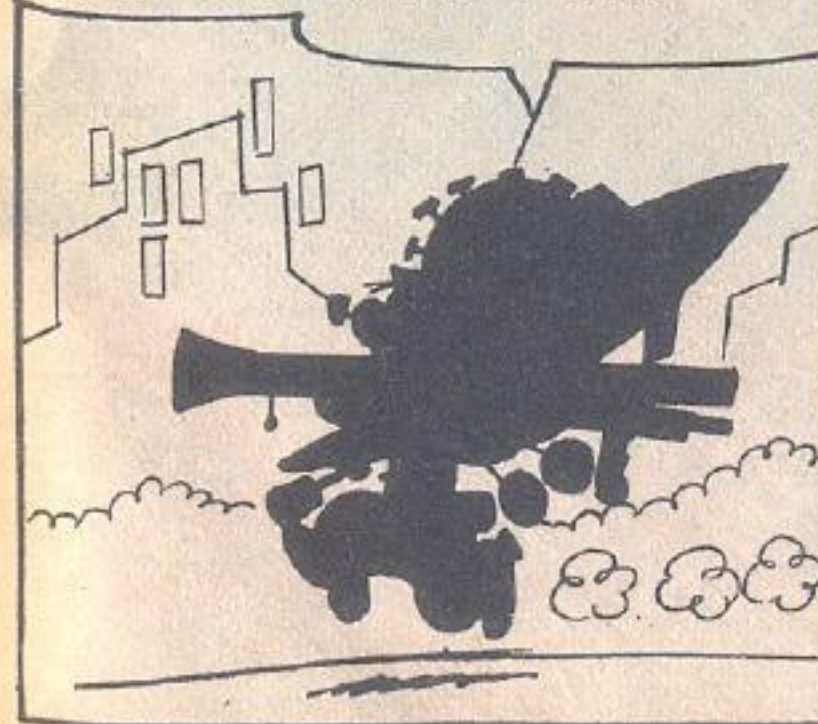
Η ΚΑΤΟΧΗ ΟΠΛΩΝ ΕΙΝΑΙ  
ΑΔΙΚΗΜΑ!



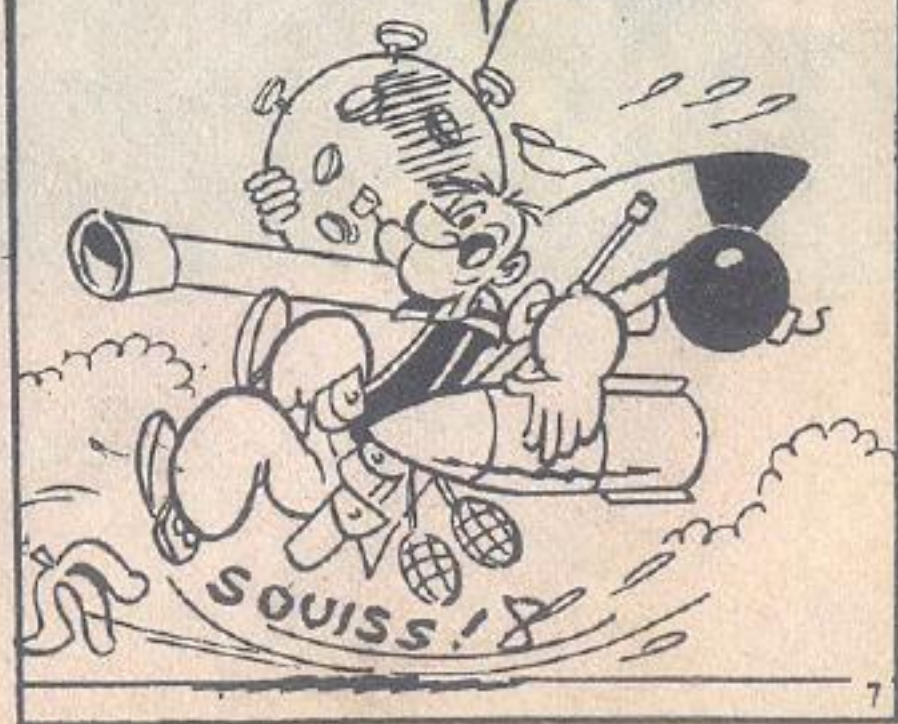
ΘΑ ΠΕΡΑΣΩ ΜΠΡΟΣΤΑ  
ΑΠ' ΤΗΝ ΟΛΙΒ ΚΑΙ ΘΑ ΜΕ  
ΠΙΑΣΕΙ!



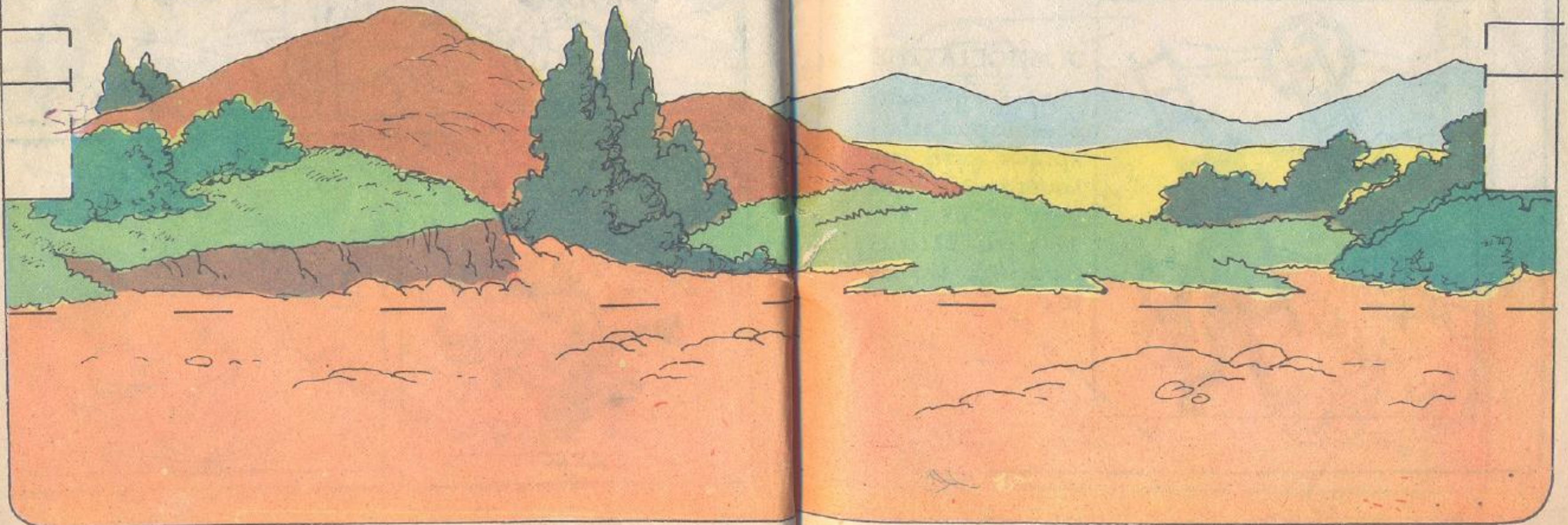
ΘΑ ΜΕ ΠΑΡΕΙ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ  
ΑΦΟΥ ΜΕ ΓΕΜΙΣΕΙ ΦΙΛΙΑ!



ΝΑ ΠΑΡΕΙ Η ΟΡΓΗ!

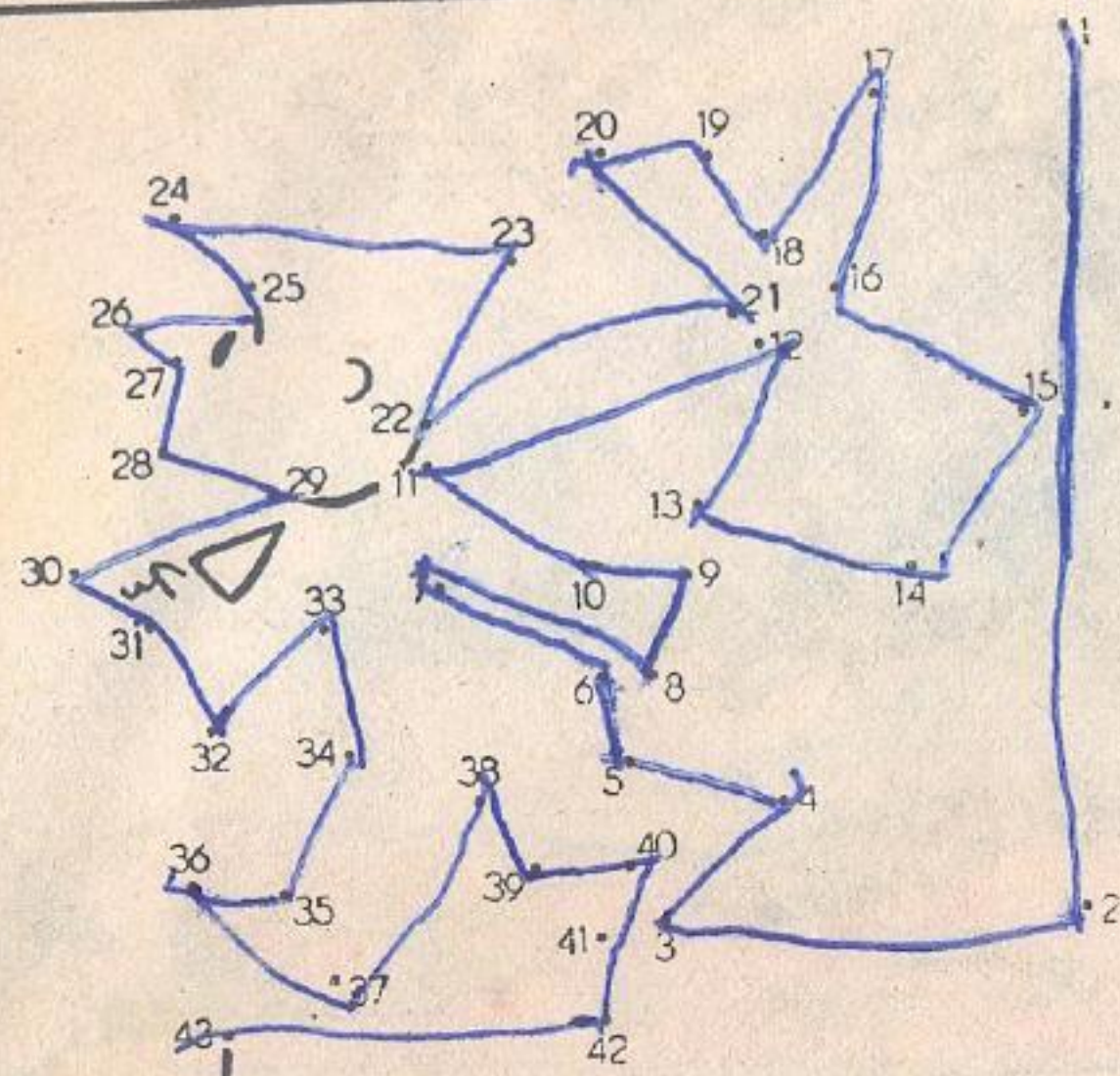








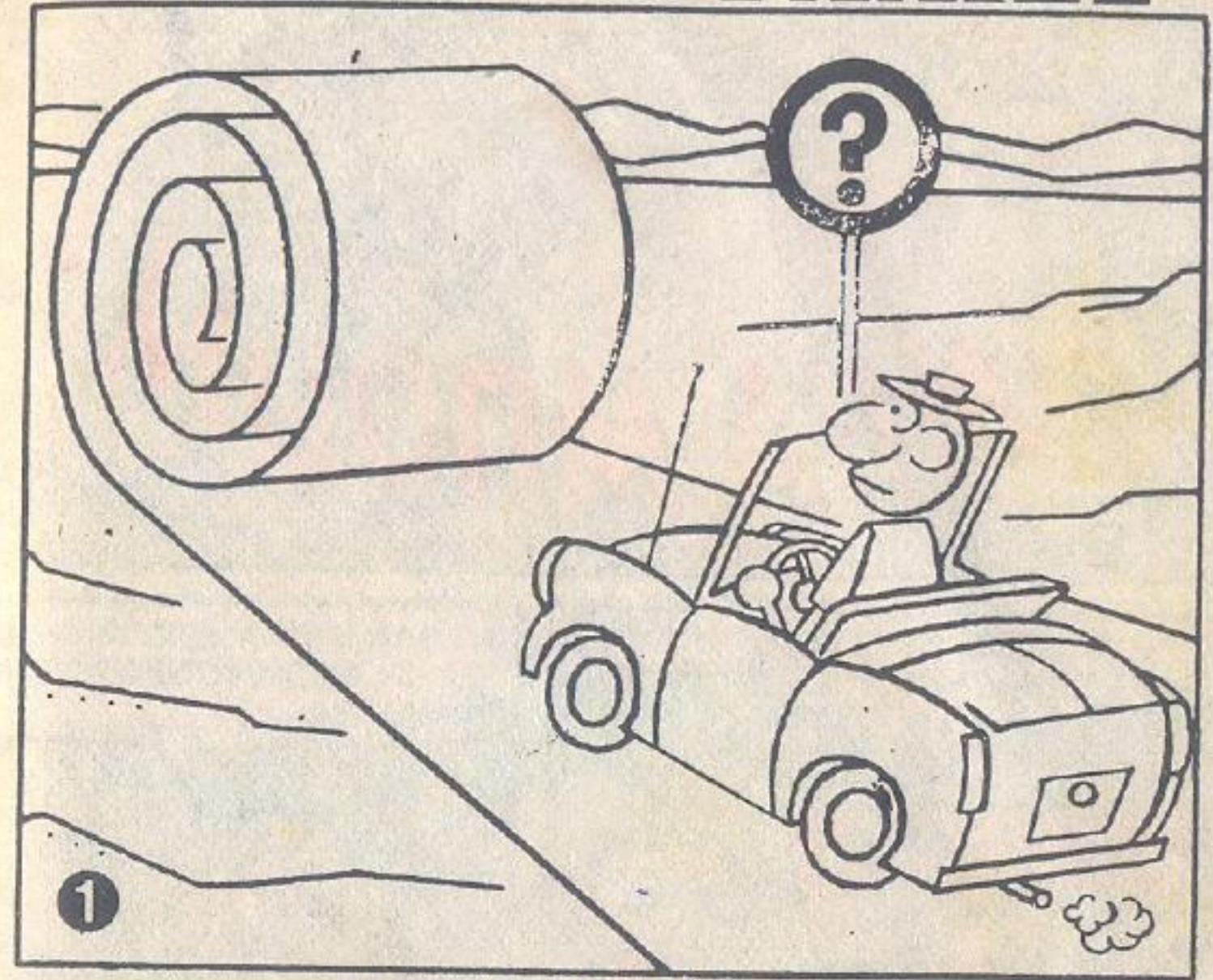
# ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ



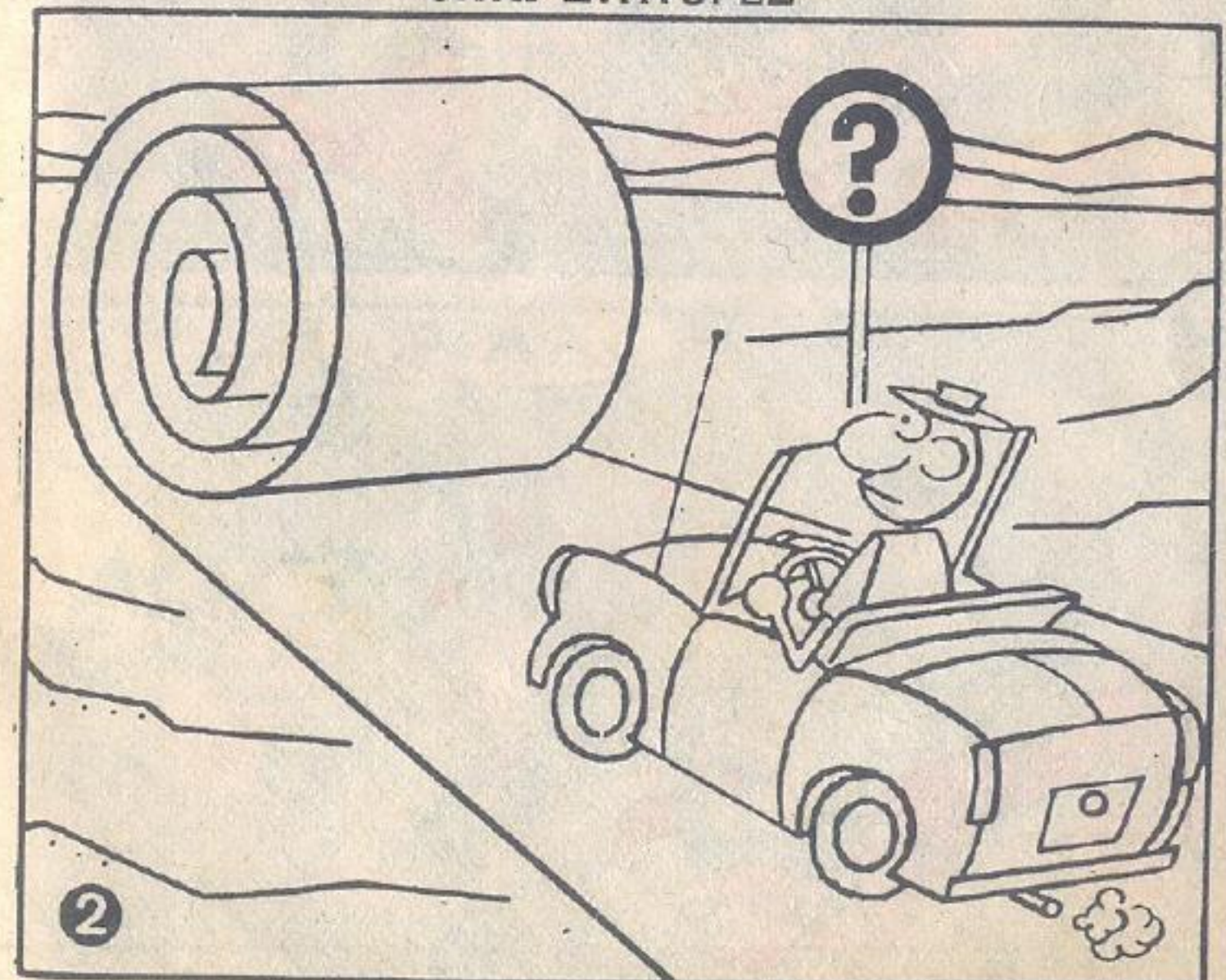
## Ο ΜΠΟΓΙΑΤΖΗΣ

Αυτή η σκιά  
δέν ταιριάζει ά-  
κριβώς στη σι-  
λουέτα του μπο-  
γιατζή. "Εξη λά-  
θη είναι όλοφά-  
νερα. Τά βλέπε-  
τε ;

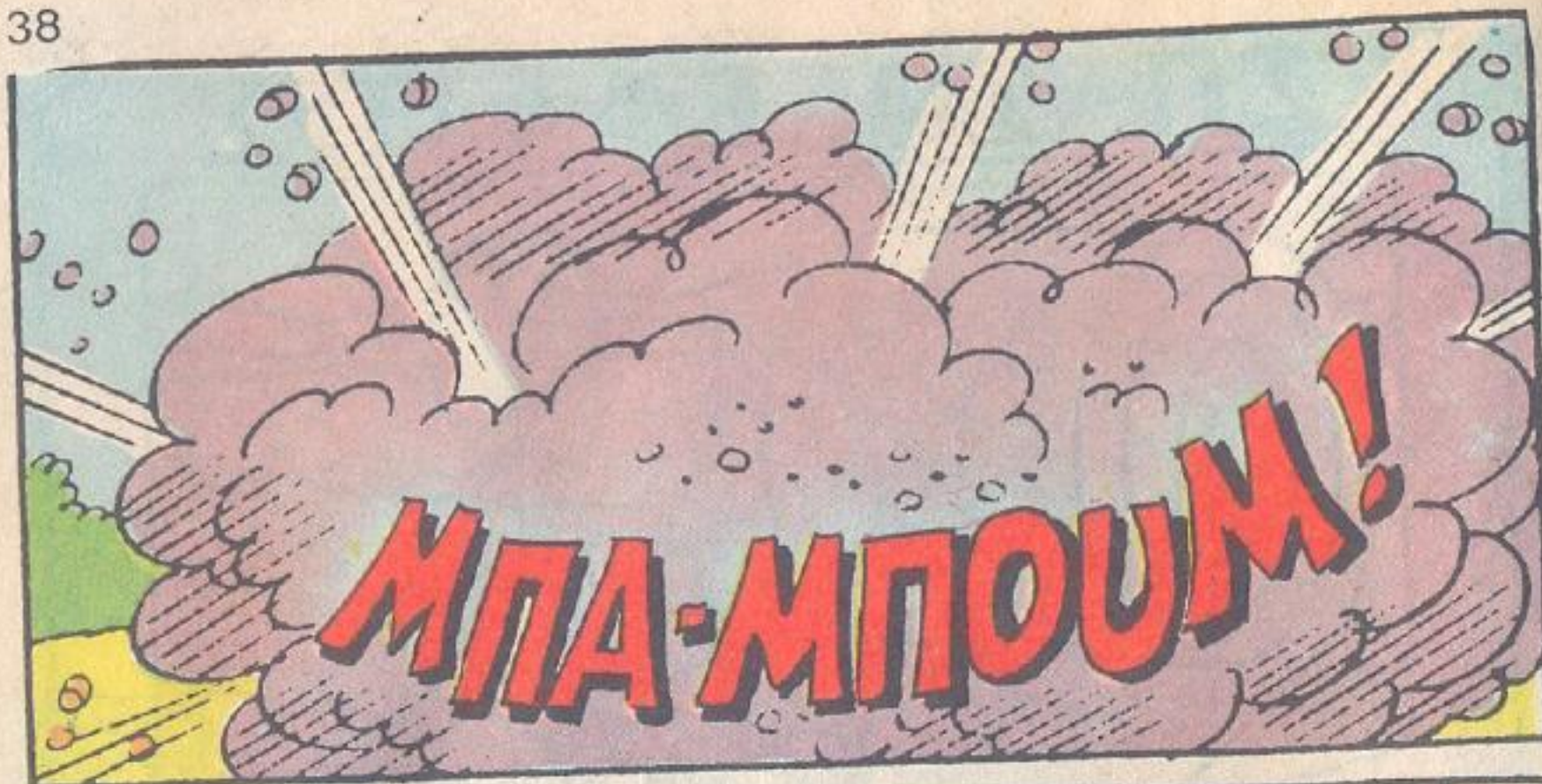
# ΣΠΑΖΟΚΕΦΑΛΙΕΣ



ΟΚΤΩ ΔΙΑΦΟΡΕΣ



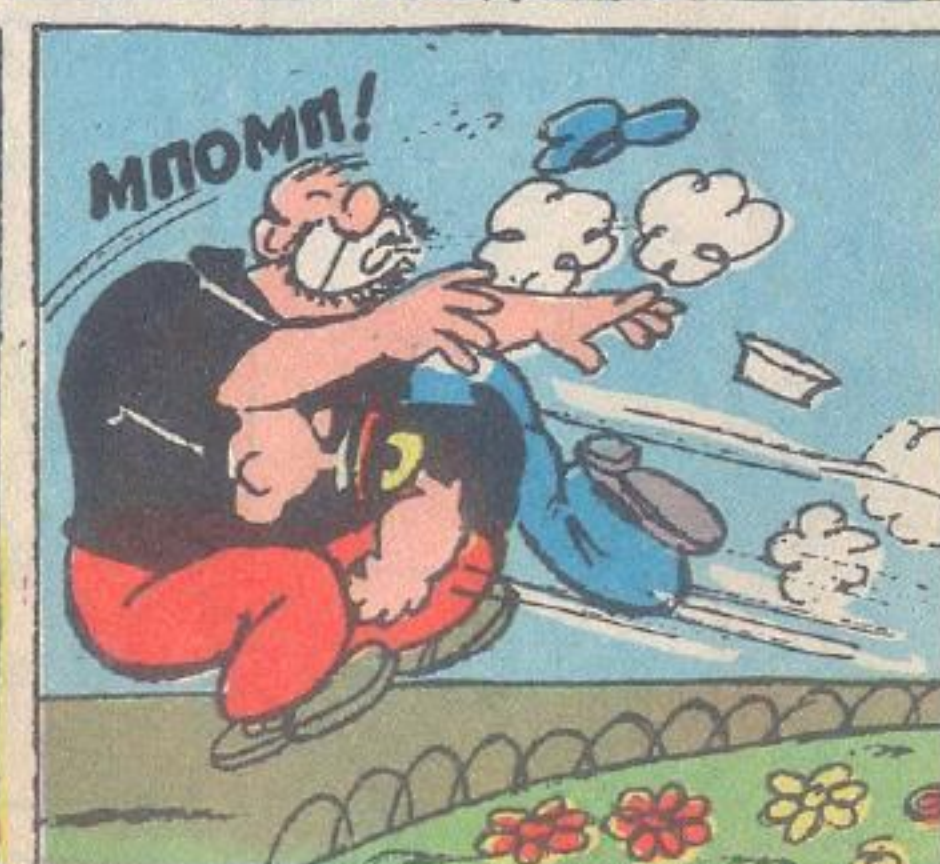
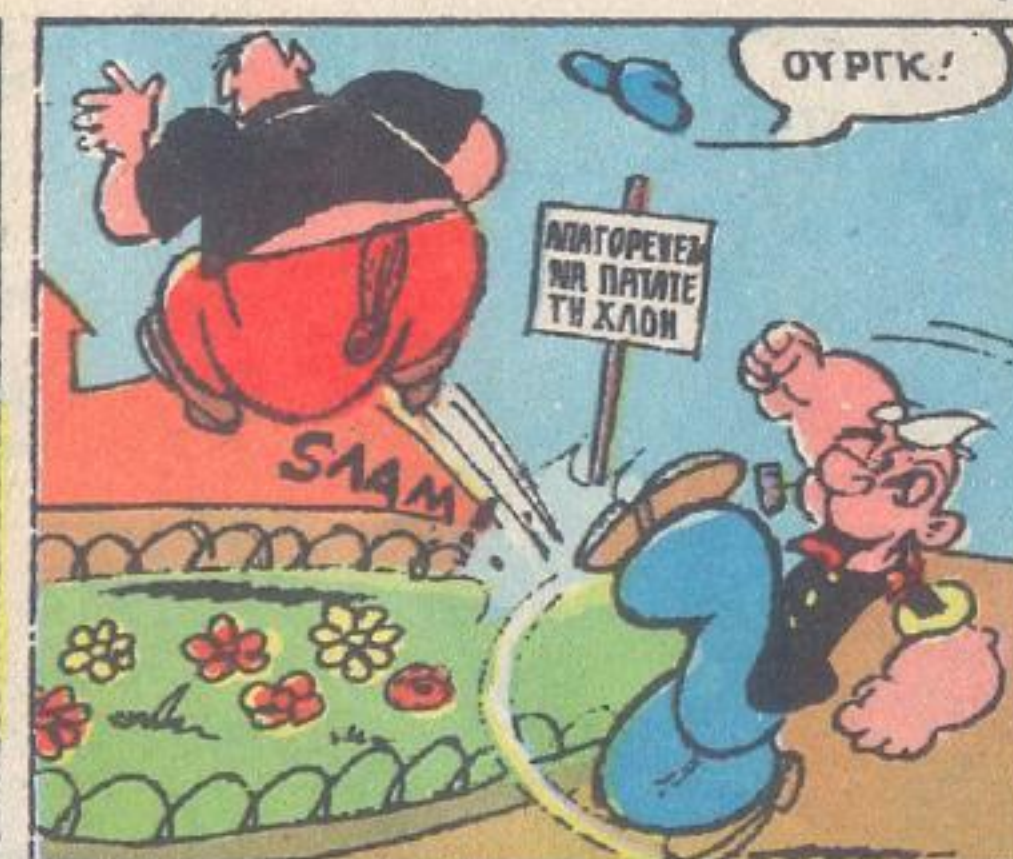




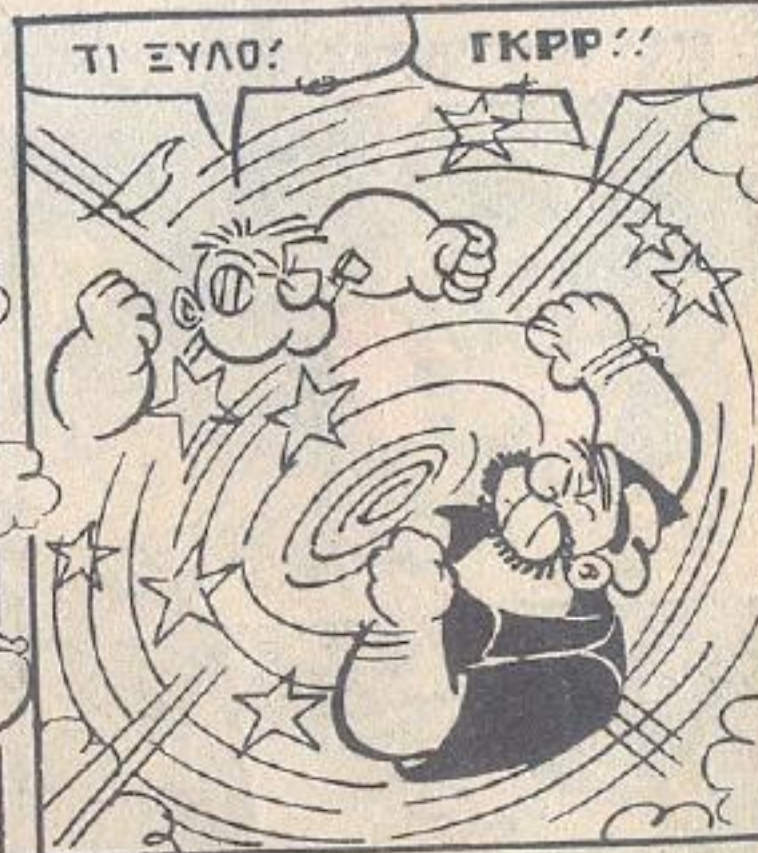
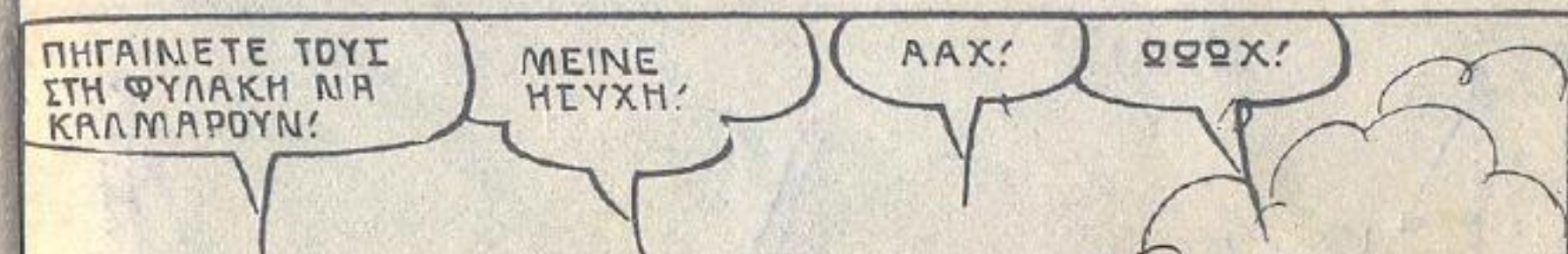






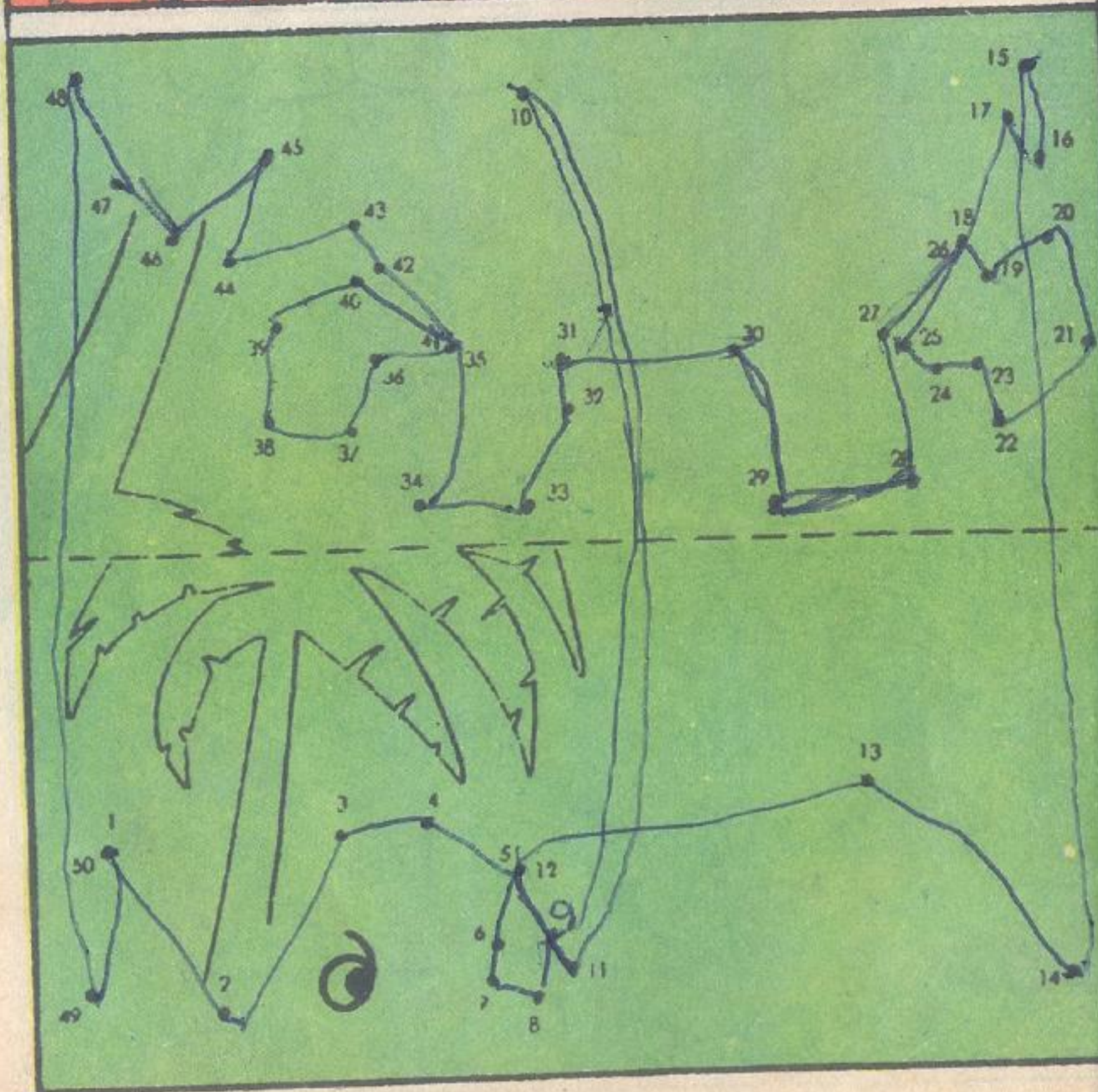








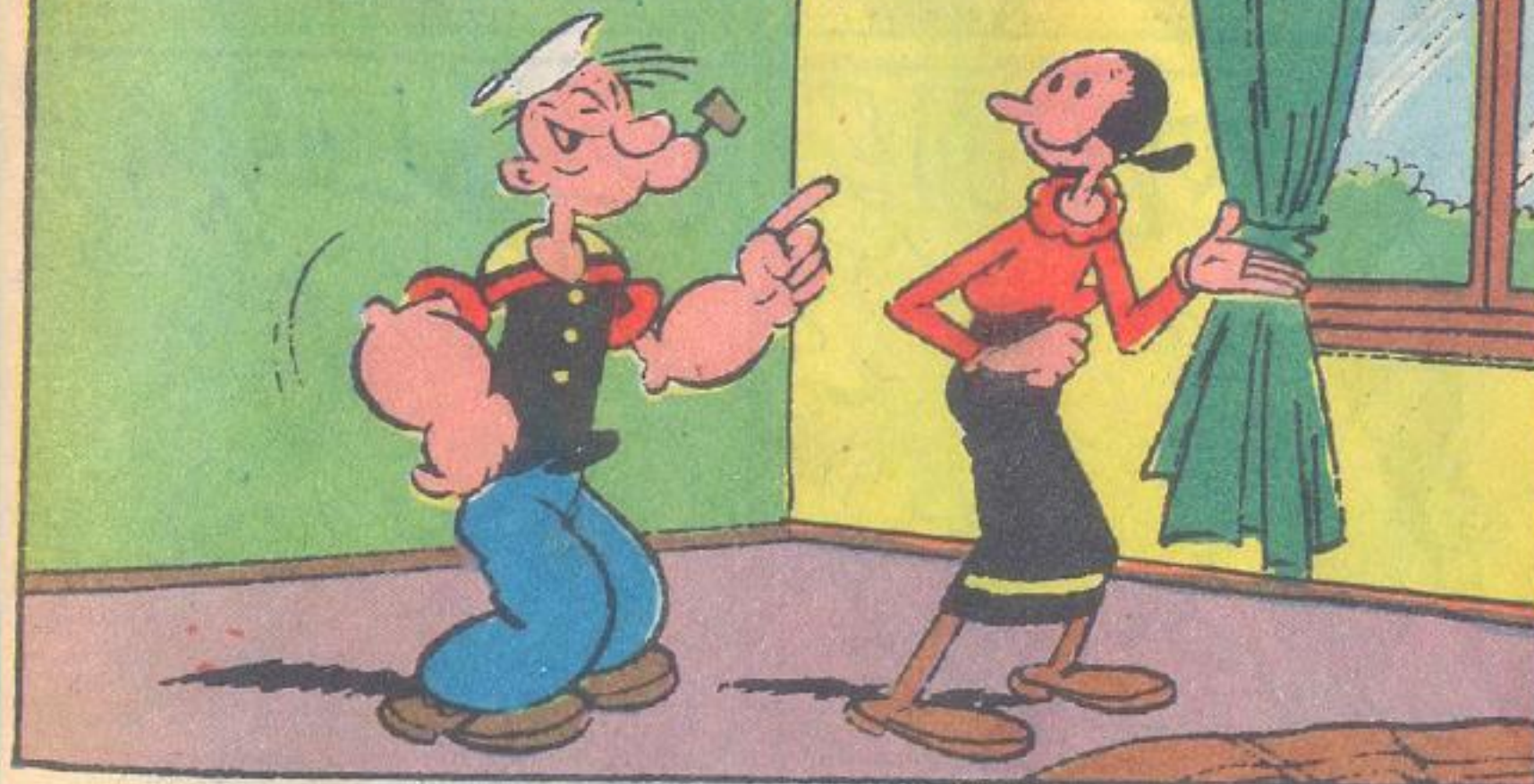
ΕΝΩΣΤΕ ΤΙΣ ΚΟΥΚΙΔΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ  
ΑΡΙΘΜΟΥΣ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΤΕΛΟΣ  
ΠΑΝΤΩΝ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΗ Η ΕΙΚΟ-  
ΝΑ, ΚΟΝΤΕΥΣ ΝΑ ΣΚΑΙΩ!



ΑΠΟΦΑΣΙΣΑ ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΑΥΤΟ  
ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ  
ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ!

ΕΓΩ ΠΗΡΑ ΜΙΑ  
ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΑΠΟ-  
ΦΑΣΗ!

# ΘΑΛΑΣΣΑ "Η ΒΟΥΝΟ



ΤΙ ΑΠΟ-  
ΦΑΣΗΣ

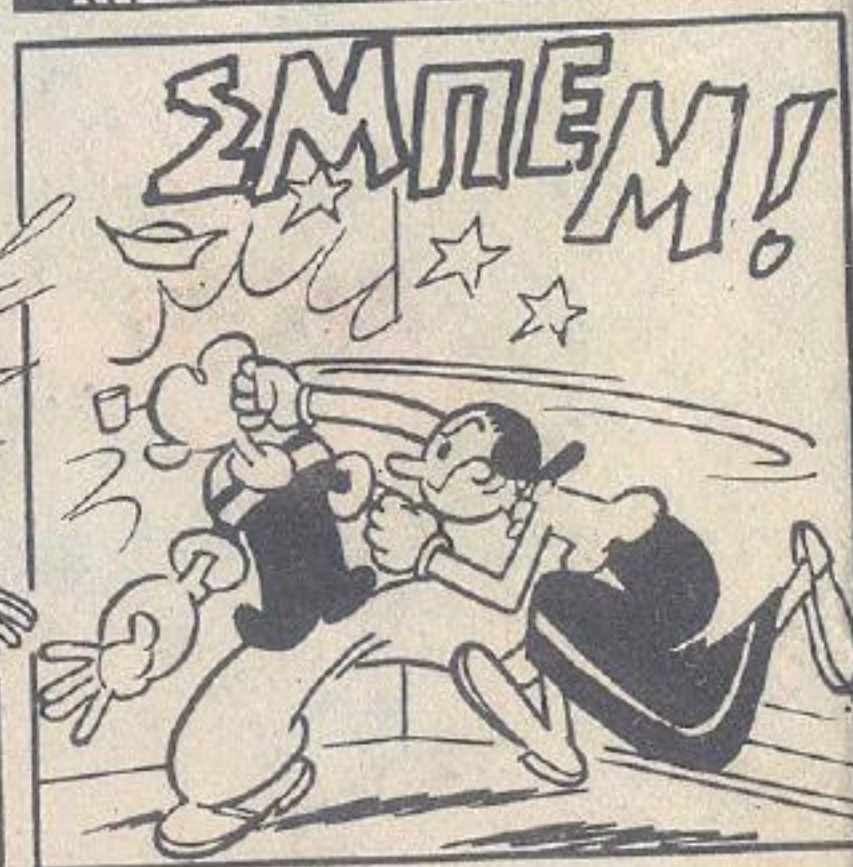
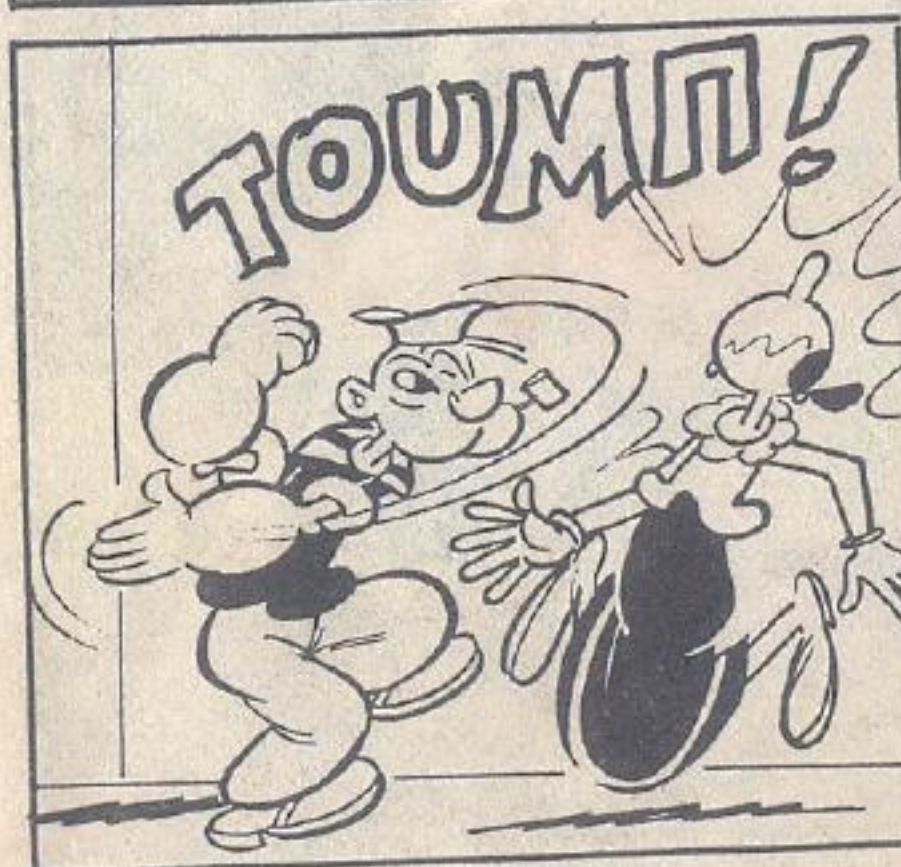
ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΜΕ ΤΟ  
ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ ΣΤΗ  
ΘΑΛΑΣΣΑ!

Ο ΑΝΤΡΑΣ  
ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ  
ΠΟΥ ΠΑΙΡΝΕΙ  
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ!

ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ  
ΑΛΛΑΞΑΝ!  
ΤΩΡΑ ΟΙ  
ΓΥΝΑΙΚΕΙΣ  
ΧΕΙΡΑΦΕΤΗ-  
ΘΗΚΑΝ!











ΝΑ! ΘΑΤΣΑΜΕ, Ο-ΛΙΒ!



ΧΜ! Μ' ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΗΣΙ ΤΟΥ ΓΑΡΙΣΣΙ-ΜΟ!...



Μ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΡΟΠΟ ΘΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΟΥΜΕ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ: ΕΙΣΥ ΘΑ ΚΑΝΕΙΣ ΜΕΓΑΝΙΟ ΚΙ' ΕΓΩ ΑΝΑΡΡΙΧΗΣΗ!

ΧΕ! ΧΕ! ΧΕ!

?!

Τέλος

# ΤΑ ΜΗΛΑ ΚΑΙ Η ΜΑΓΙΣΣΑ!

**Μ**ΙΑ ΦΟΡΑ κι' έναν καιρό, ζούσε σ' ένα μικρό χωριουδάκι ένας φτωχός πατέρας, που δεν είχε τίποτ' άλλο σ' αυτό τον κόσμο, εκτός από τους τρεις γιούς του και μια μηλιά. Κι' όμως, παρά τα λίγα υπάρχοντά του, ήταν εύχαριστημένος και κάθε μέρα εύχαριστούσε το Θεό για τα καλά που τού είχε χαρίσει, γιατί και οι τρεις γιοί του ήταν φρόνιμα και έργατικά παλικάρια, αλλά και η μηλιά του, έκανε τα μεγαλύτερα και νοστιμώτερα μήλα που ήταν όνομαστά σ' όλη την περιοχή.

Κάποια μέρα άκουσε αυτός ο άνθρωπάκος, ότι ο άρχοντας της κοντινής πολιτείας είχε μεγάλη άδυναμία στα νόστιμα μήλα και ότι ξόδευε πολλά χρήματα για να γεμίζει το τραπέζι του με τις εκλεκτότερες ποικιλίες μήλων, που υπήρχαν.

Τότε, αυτός ο πατέρας ρωτά τα παιδιά του:

— Βρέ παιδιά, κάνουμε να πάμε ένα καλάθι από τα μήλα της μηλιάς μας σ' αυτόν τον άρχοντα; Και πού ξέρετε, εάν τού άρέσουν, μπορεί και να αλλάξει ή τύχη μας.

Και τα τρία παιδιά, χωρίς καμμιά αντίρρηση έμειναν σύμφωνα.

Μια και δυό, λοιπόν, αφού ο πατέρας γέμισε ένα καλάθι με τα πιο όμορφα μήλα που έκοψε από τη μηλιά, απέφασισε να τα στείλη με τον μεγαλύτερο γιό του στον άρχοντα της κοντινής πολιτείας.

— Παιδί μου, τού λέει, πριν να ξεκινήση, πρόσεχε πολύ, γιατί στον δρόμο σου θα συναντήσεις ανθρώπους και καλούς και κακούς. Έσύ όμως, να είσαι προσεχτικός και καλός με όλους.

Μετά από τα λόγια αυτά του πατέρα του, το παιδί ξεκίνησε να πάη τα μήλα.

Δρόμο παίρνει, δρόμο αφίνει. Κάπου στα μισά του δρόμου



δίψασε και άπεφάσισε νά σταματήσει σέ μιá πηγή, νά πιή νερό και νά ξεποστάσει.

Άφού ήπια και ξεδίψασε, είδε μιá γριά πιό πέρα, νά πλένη σέ μιá σκάφη.

Τότε τó παιδί, φοβήθηκε μήπως ή γριά τού κλέψει κανένα μήλο γι' αυτό και σκέπασε τó καλάθι μέ τó πουκάμισό του.

Περίεργη όμως ή γριά ρωτά:

— "Ε, παιδί, τί έχεις μέσα στό καλάθι;

— Σκινόχωμα έχω, άπάντησε τó παιδί.

— Πάει καλά! τού άπαντά ή γριά. Νά τó βρής στόν δρόμο σου!..

Εύχαριστημένο τó παιδί πού γλύτωσε τά μήλα, συνέχισε τó δρόμο του.

Άφού περπάτησε αρκετές ώρες μέ γοργό βήμα, έφθασε στό παλάτι τού άρχοντα.

Έκεί, παίρνει τήν άδεια άπό τούς φρουρούς νά παρουσιασθή μπροστά στόν άρχοντα.

Πράγματι, σέ λίγο τόν πήγανε μπροστά στόν άρχοντα. Τότε τού λέει τó παλικάρι:

— Καλέ μας άφέντη, έρχομαι άπό πολύ μακριά και σου

φέρνω αυτό τó καλάθι μέ τά μήλα τής μηλιάς μας. Πιστεύω ότι θά σου άρέσουν.

Εύχαριστήθηκε πολύ ó βασιλιάς άπό τó δώρο τού νέου και συγκινημένος τού λέει:

— Άν τά μήλα σου είναι νόστιμα, όί κάποιοι σου δέν θά πάνε χαμένοι.

Και βάζει τó χέρι του μέσα στό καλάθι γιά νά πάρη ένα μήλο, αλλά αντί γιά μήλο έπιασε μιá φύχτα σκινόχωμα.

Έκπληκτοι, όί παλατιανοί και ó άρχοντας, κυττάζουν μέσα στό καλάθι και τί νά δούν: ήταν γεμάτο μέ σκινόχωμα.

Θύμωσε πολύ τότε ó άρχοντας και διέταξε τούς φρουρούς του νά τόν κλείσουν φυλακή.

Πέρασε αρκετός καιρός άπό τότε. Στό μεταξύ, ó πατέρας πού δέν είχε νέα άπό τόν μεγαλύτερο γιό του, σκέφτηκε ότι ó καλός άρχοντας, εύχαριστημένος άπό τά μήλα πού έλαβε, θά είχε κρατήσει τόν γιό του στό μέγαρό του.

Λέει τότε ó πατέρας στόν δεύτερο γιό του:

— Πήγαινε και σύ, παιδί μου ένα καλάθι διαλεχτά μήλα στόν άρχοντα. Και πού ξέρεις, μπορεί νά εύχαριστηθή και νά κρατήσει και σένα στό άρχοντικό του.

Γεμίζει ένα καλάθι μέ έκλεκτά μήλα τó δεύτερο παιδί, και μιá και δύο, παίρνει τó δρόμο γιά τó άρχοντικό.

Στά μισά τού δρόμου του, συνάντησε τήν ίδια φτωχοντυμένη γριούλα.

Σάν τήν είδε, τó παιδί φοβήθηκε μήπως τού ζητήσει κανένα μήλο και γρηγόρευσε τó βήμα του.

— "Ε, παιδί! Τί έχεις μέσα στό καλάθι σου; τού φώναιζε ή

γριά.

— Μπά, τίποτα... Μερικά βελανίδια έχω. Τά πάω σπίτι, γιά νά ταΐση ή μάνα μου τά γουρουνάκια μας...

— Καλά, παιδί μου, τού άπαντάει ή γριά — πού ήταν μιá καλή μάγισσα. Στό δρόμο σου νά τó βρής...

Εύχαριστημένο τó παιδί πού γλύτωσε άπό τή γριά, συνεχίζει τó δρόμο του και τέλος παρουσιάζεται μπροστά στόν άρχοντα.

— Καλέ μας άφέντη, τού λέει. Σου έφερα μήλα, νά φάς και νά εύχαριστηθής, έπειδή έμαθα ότι πολύ τά αγαπάς.

Συγκινημένος ó άρχοντας άπό τήν εύγένεια τού παιδιού, κάνει νά πάρη ένα μήλο άπ' τó καλάθι, μά αντί γιά μήλο φουχτώνει βελανίδια.

Θυμώνει πάλι πολύ ó άρχοντας και διατάζει τούς παλατιανούς, νά ρίξουν τó παιδί πού τόλμησε νά τόν κοροϊδέψη, στή φυλακή, άφού πρώτα τόν ξυλοκοπήσουν.

Πέρασε αρκετός καιρός άπό τότε. Ó καημένος όμως ó πατέρας, πού δέν είχε μάθει τίποτα γιά τήν τύχη τών δυό παιδιών του, σκέφθηκε νά στείλ η τόν μικρότερο γιό, πού ήταν έξυπνότερος άπό όλους.

Τού λέει, λοιπόν:

— Καθώς φαίνεται, παιδί μου, τά δυό σου άδελφια θά ζούν εύτυχισμένα στά πλούσια σπίτια τού άρχοντα γι' αυτό και δέν γυρίζουν. Τί λές, λοιπόν; Δέν παίρνεις άπό ένα καλάθι μέ μήλα γιά τόν άρχοντα; Πού ξέρεις, μπορεί νά σέ κρατήσει και σένα. Κι' ύστερα, νάρ-

θώ κι' εγώ εκεί, νά ζήσουμε όλοι μαζί, εύτυχισμένοι!

— Νά πάω πατέρα! άπάντησε τó παιδί.

Γέμισε, λοιπόν, ένα καλάθι μέ μήλα και τράβηξε γιά τó ύποστατικό τού άρχοντα.

Σάν κουράστηκε, όμως, κάθισε κι' αυτός στήν ίδια πηγή. Έκεί όμως, πού ξεκουραζόταν, βλέπει τήν ίδια γριούλα σκυμμένη στή σκάφη της, νά πλένη κοντά στήν πηγή.

Κάποια στιγμή, άναστηκώνεται ή γριούλα, τόν βλέπει και τόν ρωτάει:

— Τί έχεις μέσα στό καλάθι, παιδί μου;

— Μήλα! τής άπαντά.

— Μού δίνεις ένα;

— Νά σου δώσω! τής λέει.

Και τής προσφέρει ένα μήλο.

— Ποιός σέ έμαθε, παιδί μου, νά λές τήν αλήθεια και νά είσαι καλός μέ τούς ανθρώπους; τόν ρωτάει πάλι ή γριά.

— Ο πατέρας μου! άπαντάει τó παιδί. Μού είπε πώς όί άνθρωποι είναι, άλλοι καλοί κι' άλλοι κακοί. Άλλά εγώ πρέπει νά είμαι καλός μέ όλους.

— Καλά, πήγαινε στό καλό και νά τó βρής στό δρόμο σου! λέει ή γριά χαμογελώντας.

Δρόμο παίρνει, δρόμο άφίνει τó παιδί, ώσπου στό τέλος φτάνει στό άρχοντικό.

Σάν ζήτησε άπό τούς φρουρούς νά τόν παρουσιάσουν έμπρός στόν άρχοντα, γιατί είχε κάτι νά τού προσφέρη, αυτοί τού λέει άγρια:

— Ωστε ήρθες και σύ γιά νά κοροϊδέψεις τόν άρχοντά μας; Στάσου, νά δής...

Και τόν αρχίζουν στό ξύλο.





‘Αφού τὸν ἔδειραν γιὰ τὰ καλὰ, τὸν ἔφεραν δεμένο μπροστὰ στὸν ἄρχοντά τους.

— ‘Ελεος, ἀφέντη, παρακάλεσε τότε τὸ παιδί. ‘Εγώ, λίγα μῆλα ἤθελα νὰ σοῦ προσφέρω καὶ οἱ φρουροί σου μὲ σακάτεψαν στὸ ξύλο...

— ‘Ὡστε, μῆλα μοῦ ἔφερες; εἶπε θυμωμένος ὁ ἄρχοντας.

— Μάλιστα, ἀφέντη μου! ‘Απὸ τὰ ἴδια ποὺ σοῦ ἔφεραν καὶ τὰ δυὸ ἀδελφία μου!

— ‘Ὡστε ἀδελφία σου ἦτανε, ἐκεῖνοι;... Νὰ δαῦμε, τί μᾶς ἔφερες ἐσύ... Καὶ ἂν ἔφερες μῆλα, θὰ γεμίσω τὸ καλάθι σου μὲ χρυσάφι, ἂν ὄχι, θὰ σοῦ κόψω τὸ τρελλό σου τὸ κεφάλι...

Τὸ καημένο τὸ παλικάρι, δὲν κατάλαβε τίποτα, μιά καὶ δὲν ἤξερε τὰ ὅσα εἶχαν συμβῇ.

Φαντασθῆτε, ὅμως, τὴν χαρὰ ποὺ ἐνοιωσε ὁ ἄρχοντας σὰν ἔπιασε τὸ πρῶτο μῆλο. ‘Αφού τὸ δοκίμασε εἶπε:

— Μά, αὐτά, εἶναι θαυμάσια μῆλα! Ποτέ δὲν ἔχω πιάσει στὸ χέρι μου μῆλα τόσο νόστιμα καὶ εὐωδιαστά.

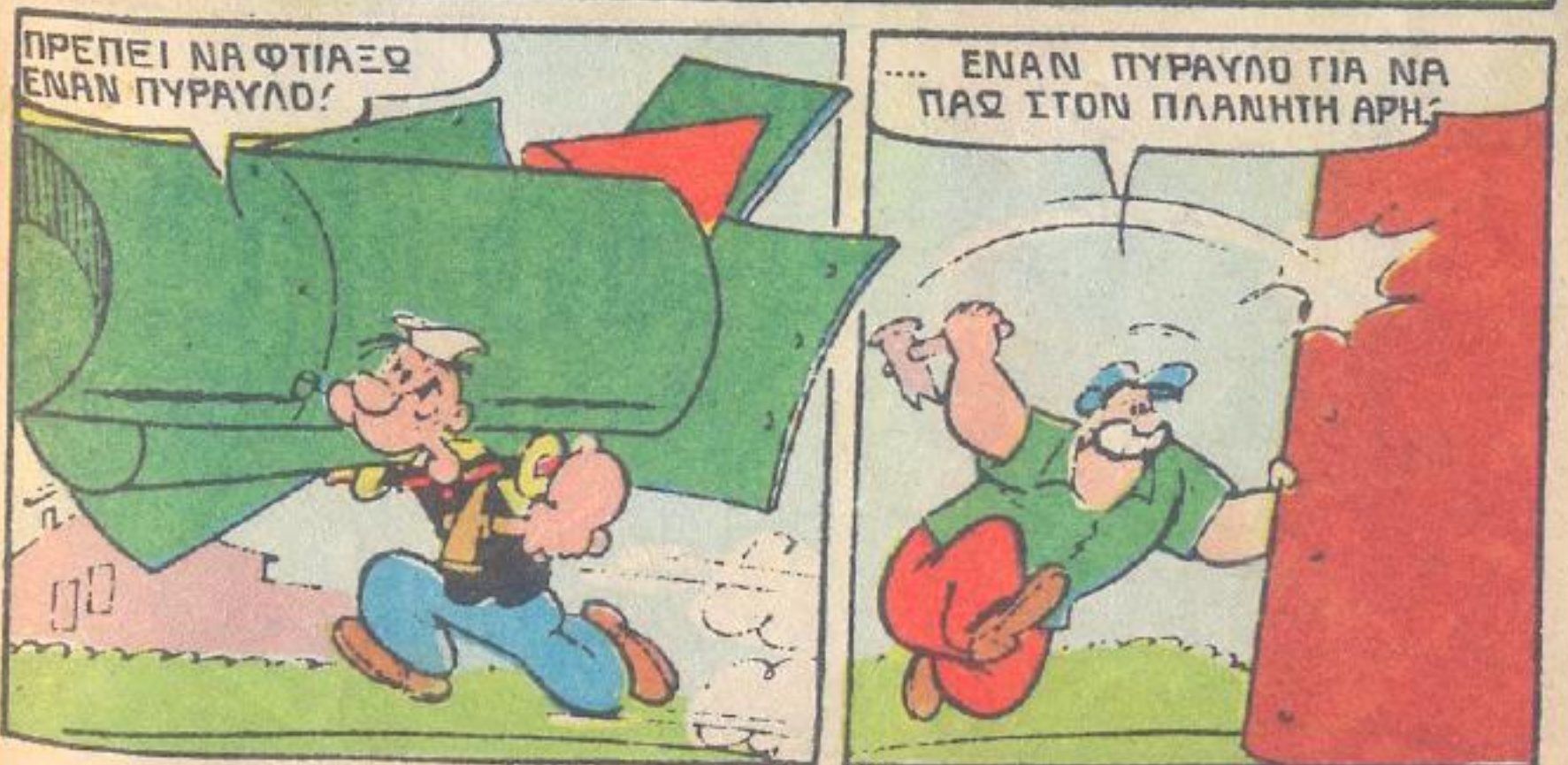
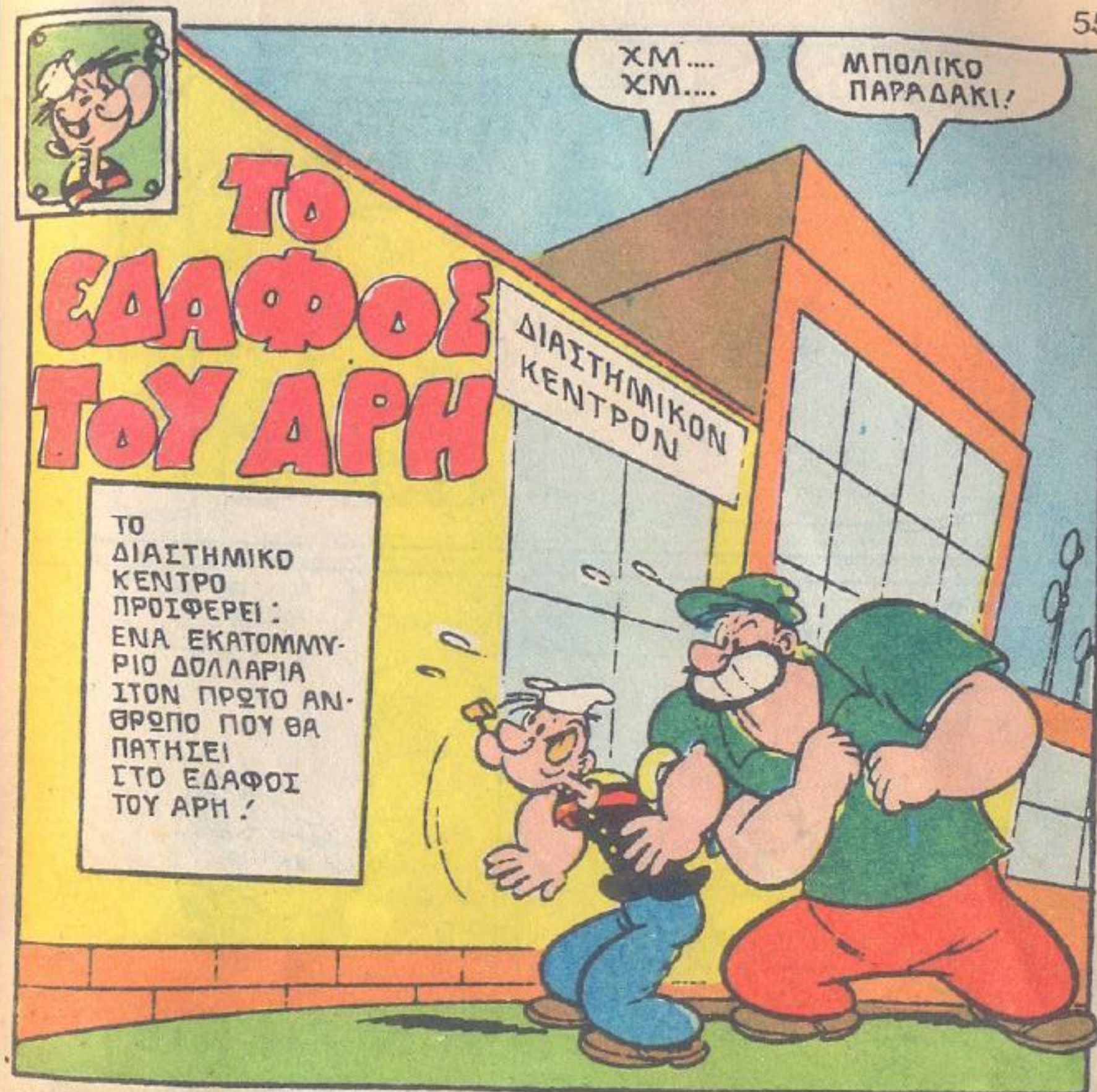
Χάρηκε τὸ παλικάράκι καὶ ὅλοι ὅσοι ἦταν ἐκεῖ.

Καὶ τότε ἔδωσε διαταγὴ ὁ ἄρχοντας νὰ βγούν τὰ δυὸ παιδιά ἀπὸ τὴ φυλακὴ καὶ γέμισε τὰ καλάθια τους μὲ δῶρα χρυσὰ κι’ ἀσημένια.

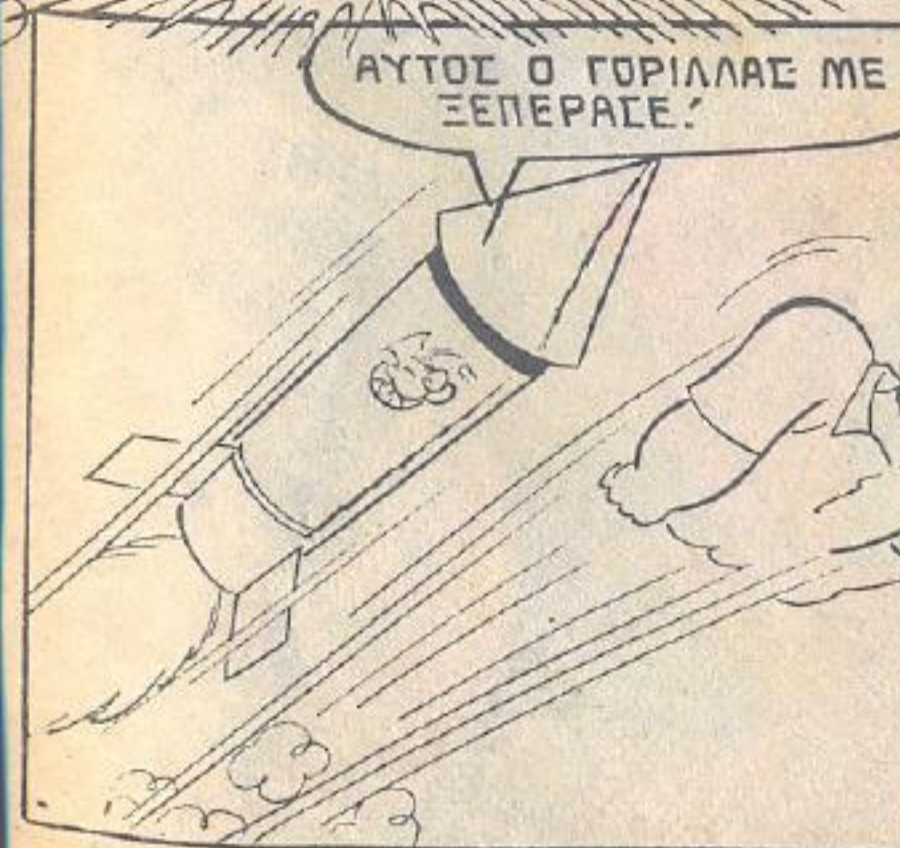
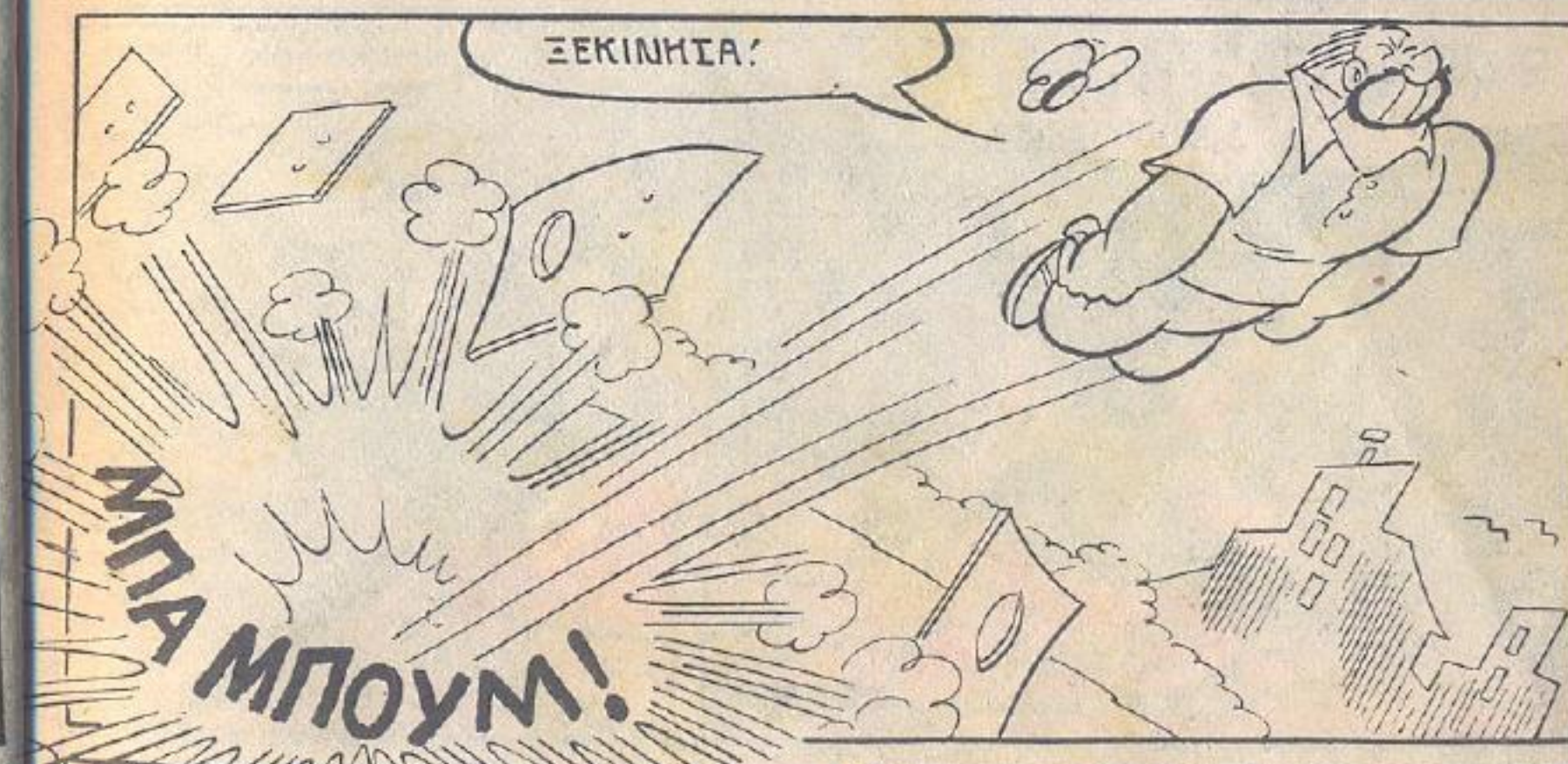
— ‘Ὁ μικρός σας ἀδελφός σας ἔσωσε! τοὺς εἶπε.

Κι’ ἀμέσως τοὺς ἔστειλε πίσω στὸ χωριό τους, κοντὰ στὸν πατέρα τους, νὰ καλλιεργοῦν τὴν ὥραία τους μηλιά, γιὰ νὰ τοῦ φέρνουν κάθε τόσο ἐκλεκτὰ μῆλα.

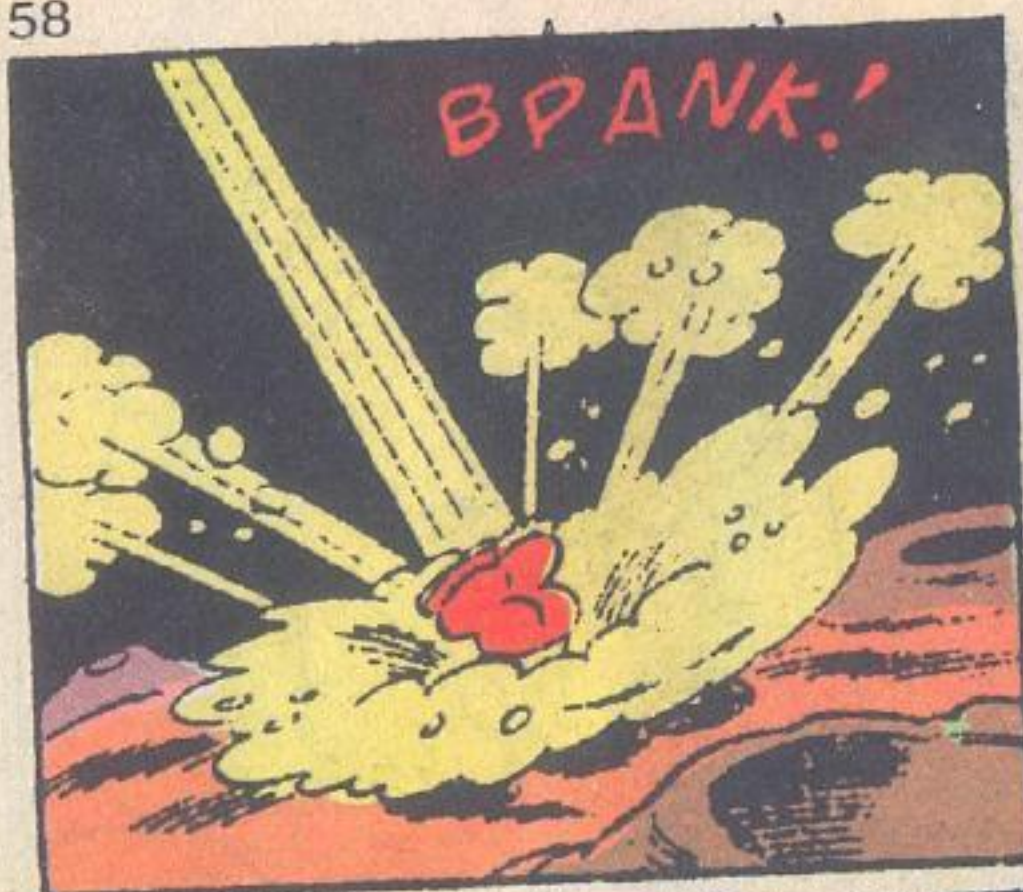
‘Ἔτσι ἔγιναν πλούσιοι καὶ εὐτυχισμένοι καὶ περάσανε καλὰ κι’ ἐμεῖς καλύτερα.



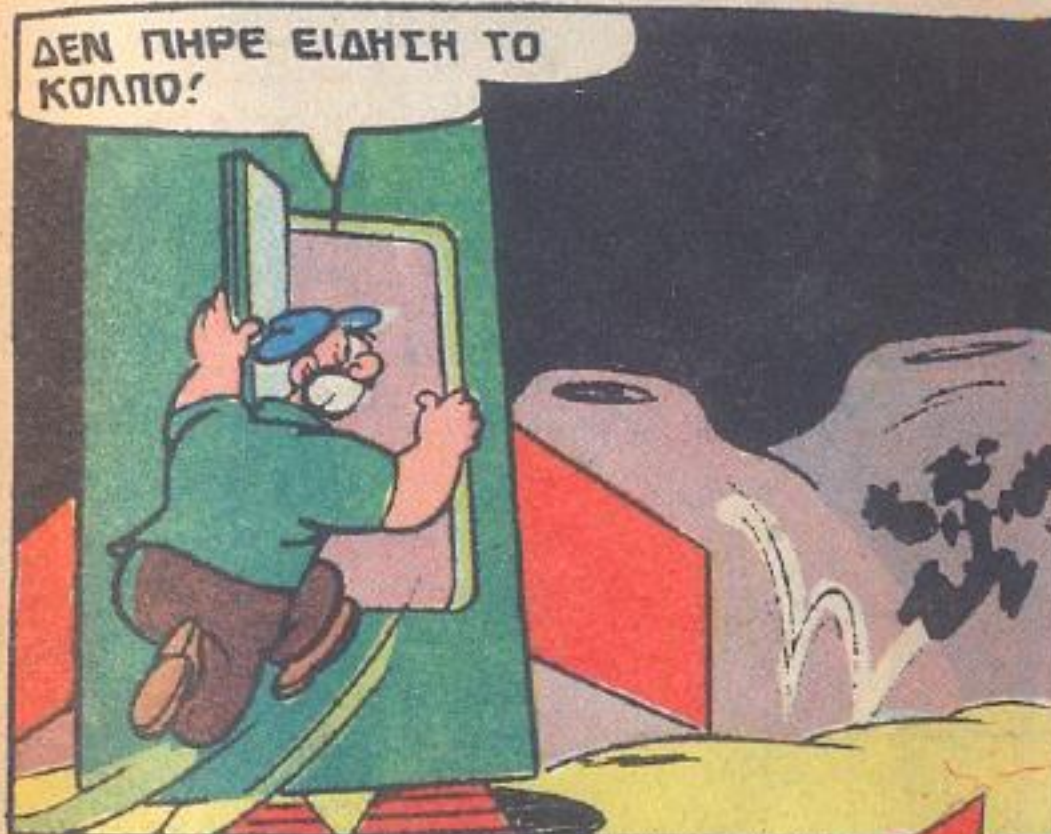
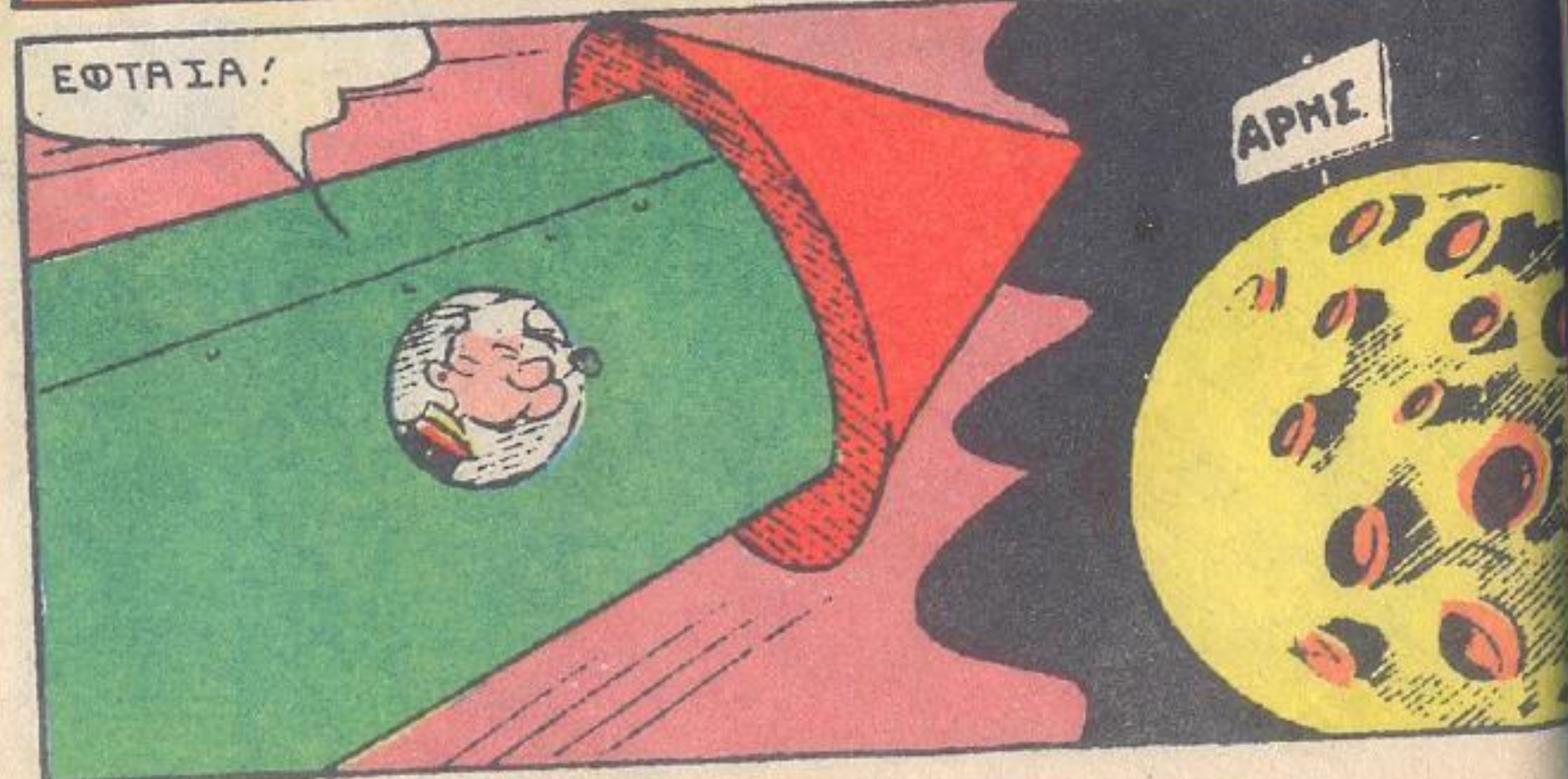








ΣΕ ΛΙΓΟ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ Ο ΠΟΠΑΪ. ΠΡΕ-  
ΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΣΕΓΕΛΑΤΩ!





ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ  
ΜΟΥ ΞΕΦΥΓΕΙ!



ΠΙΑΣΤΗΚΕ ΣΤΗΝ  
ΟΥΡΑ ΤΟΥ  
ΠΥΡΑΥΛΟΥ!



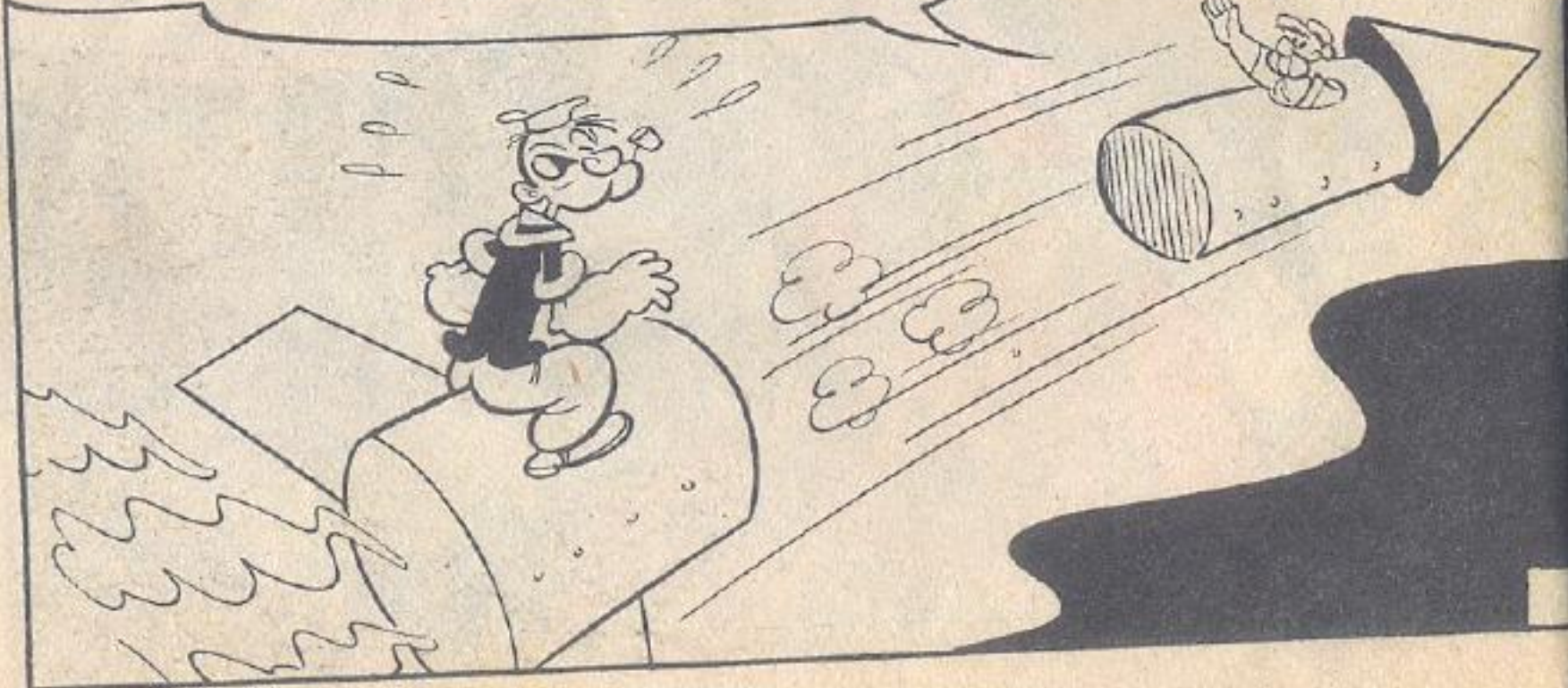
ΠΡΕΠΕΙ Ν'ΑΠΑΛΛΑΓΩ ΑΠ' ΑΥΤΟΝ!



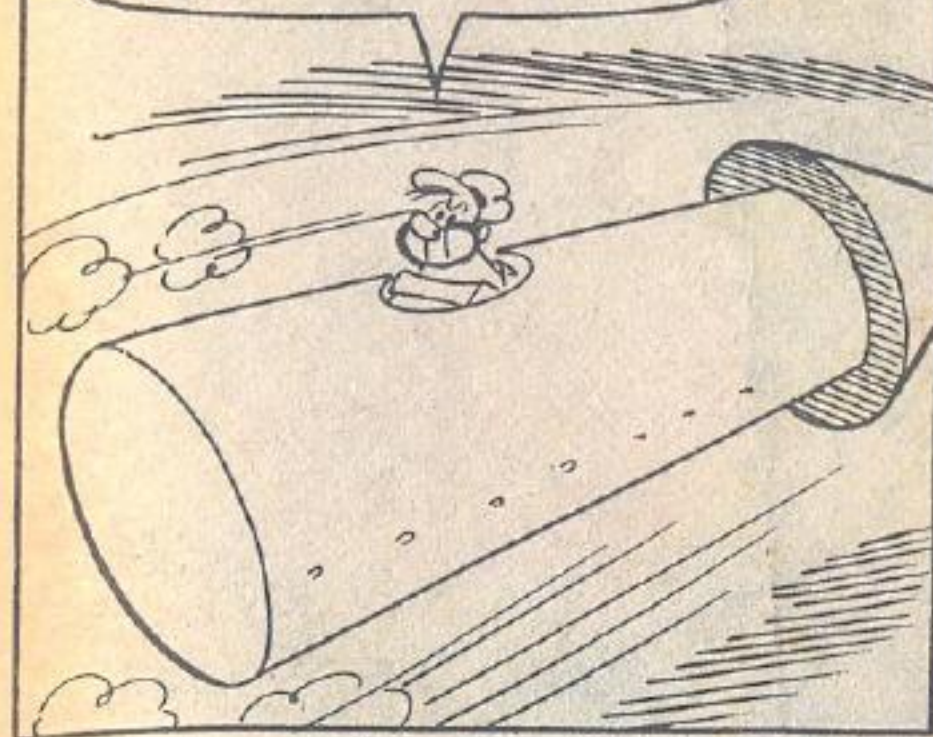
ΝΑ ΠΑΡΕΙ Η ΟΡΓΗ!



ΧΑ... ΧΑ... ΣΟΥ ΤΗΝ ΕΙΚΑΣΙΑ ΠΑΛΙ!



ΤΩΡΑ ΠΡΟΧΩΡΑΕΙ ΜΟΝΟΣ  
ΤΟΥ!



ΓΚΡΡ... ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ  
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΝΑ ΚΑΛΕΣΩ  
ΚΑΝΕΝΑ ΤΑΞΙ!



ΘΑ ΚΑΝΩ ΟΤΟ-ΣΤΟΠ!



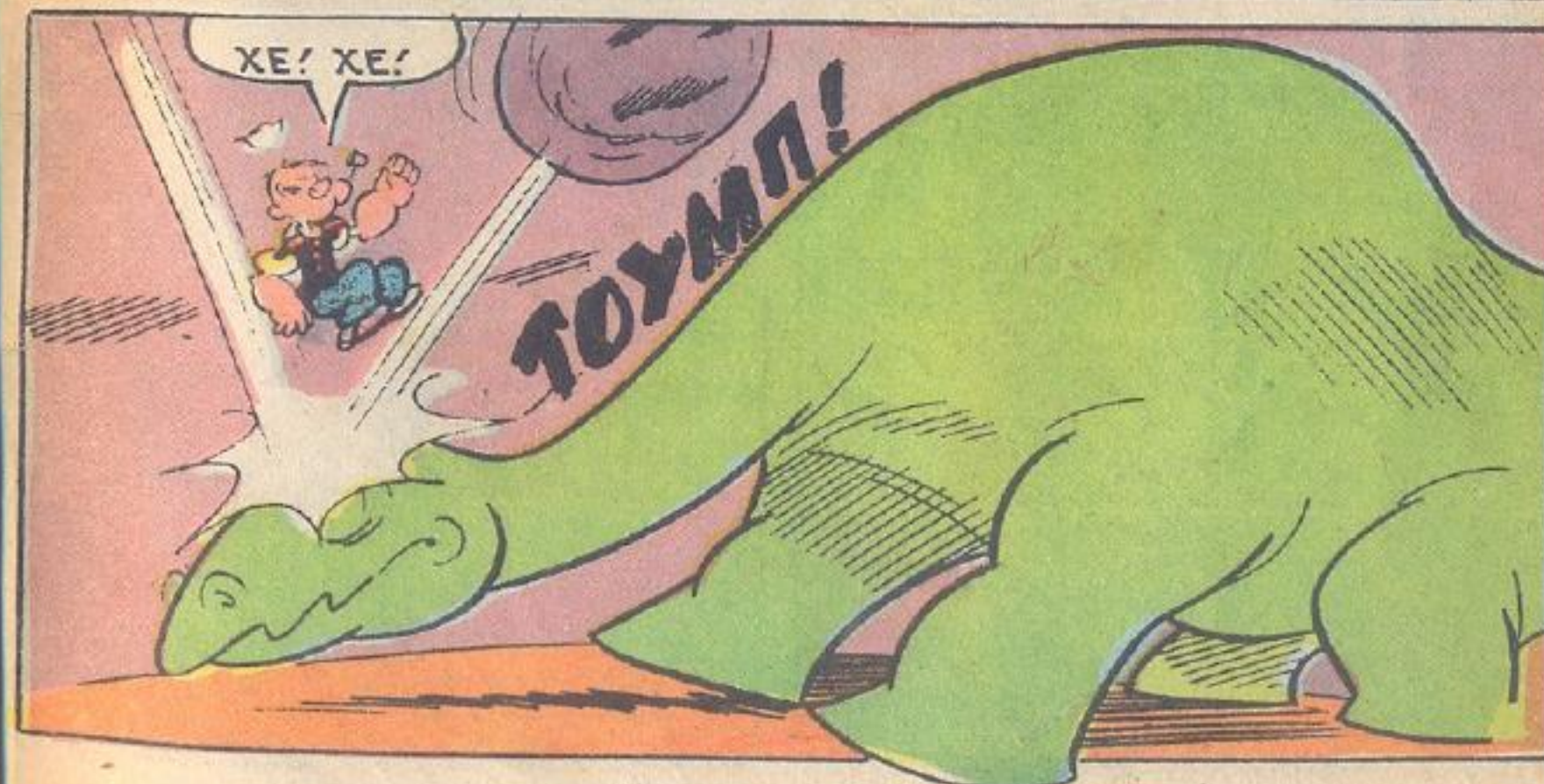
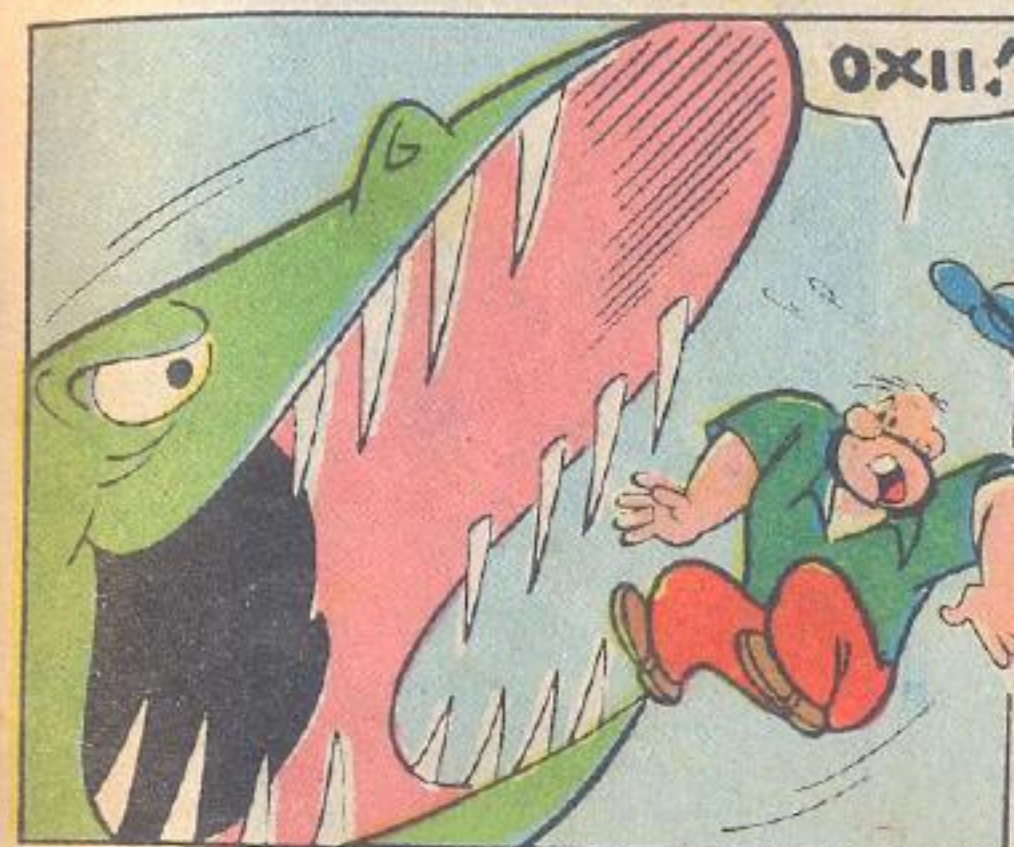
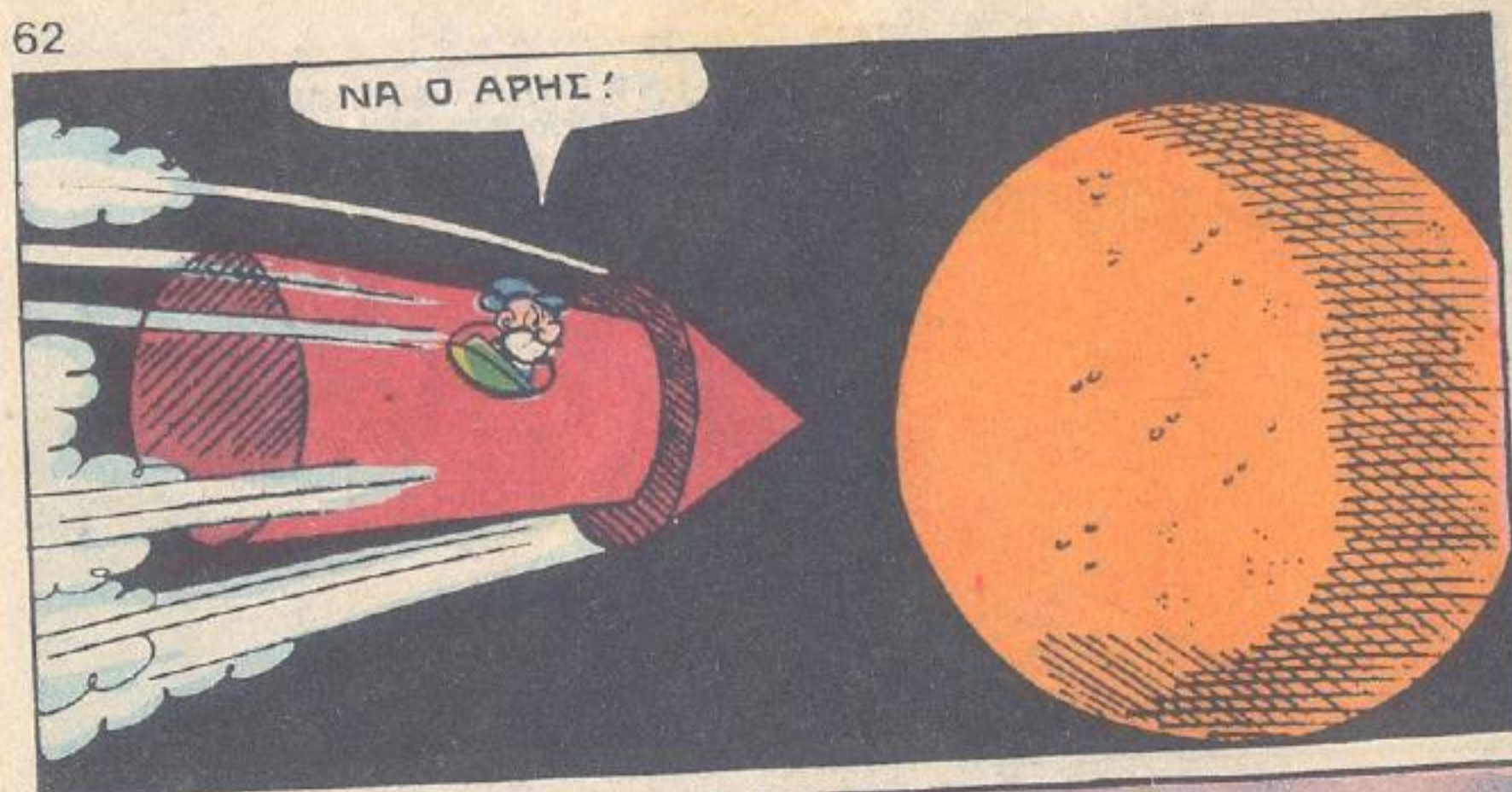
ΠΛΟΠ!



ΑΝ ΠΗΓΑΙΝΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΗ,  
ΠΑΡΕ ΜΕ ΜΑΖΙ ΣΟΥ!

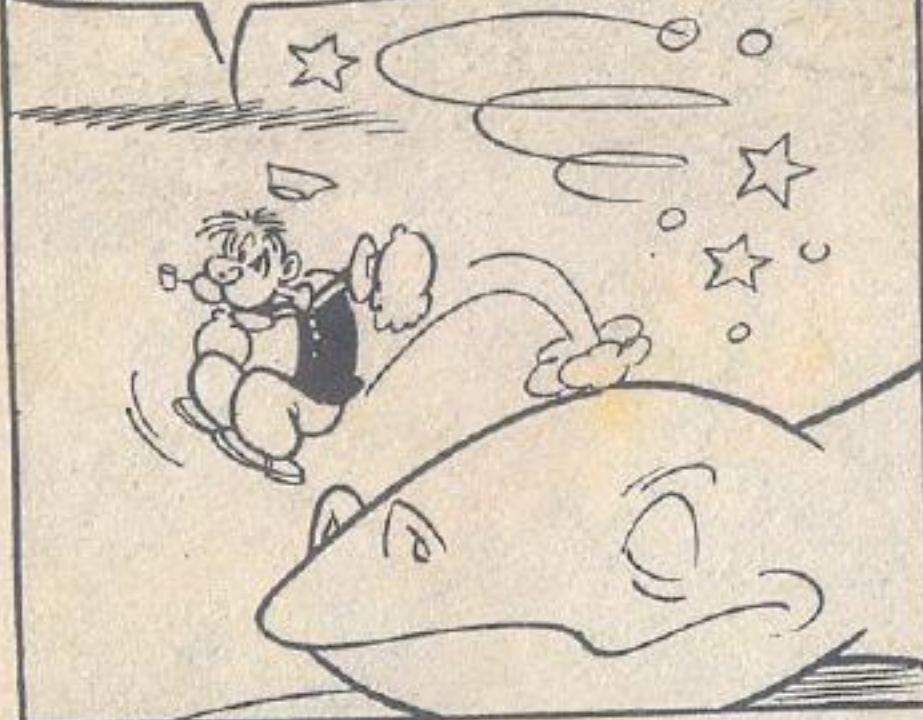








ΤΟ ΕΔΑΦΟΣ ΤΟΥ ΑΡΗ ΤΟ ΠΑΤΗΣΙΑ  
ΕΓΩ!



АЖ!

2AKF



ΝΑ ΠΑΡΕΙ Η  
ΟΡΓΗ!

ΕΓΩ ΤΟ  
ΠΑΤΗΣΑ:



ΑΣ ΦΑΘΕ ΛΙΓΟ ΣΠΑΝΑΚΙ!



**НОСЫ!**



ΓΚΡΡΡ! ΘΑ ΤΕ ΣΚΟΤΩΣΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΩ  
ΟΤΙ ΠΑΤΗΣΙΑ ΕΓΩ!



ΜΠΕΙ ΣΕ ΤΡΟΧΙΑ  
ΠΑΛΙΟΠΡΟΒΙΑ!

500





